

BØRNETEATER

NR. 109 • MAJ 1999

avisen

Fra procenter til oplevelser

Drop argumentet om at når 25 pct. af befolkningen er børn, bør 25 pct. af teaterstøtten osse gå til børneteater, skriver teaterprofessor Jørn Langsted i sin faste klumme. Han foretrækker argumentet om, at hvert barn bør have mulighed for at opleve mindst én professionel børneteaterforestilling om året

side 2

Gode råd er dyre

Anette Eggert er nyslået medlem af det kommende Teaterråd, og selv om hun så glimrende kender principper og præmisser, har hun alligevel en ønskeseddel...

side 3

Festival 99

En af festivalens store oplevelser var Ray Nusselein, der blæser ufreden en lang march i sin sørgeligt aktuelle forestilling om krigens tragedier ("Aske" - anmeldes side 7). Odsherred leverede godt vejr og mange publikummer til de over 200 forestillinger, der blev afviklet efter alle børneteaterkunstens regler. Reportager og billeder

side 4-6

Anmeldelser af festivalens mange nye forestillinger

side 7-13

(Foto: Torben Huss)

Under Langsted's Lup

Af Jørn Langsted

Fra dansk børneteaters side er det særlig to argumenter, der er blevet anvendt, når man har skullet gå i brechen for en opprioritering af børneteateret i teaterpolitikken.

Det ene går sådan her, og det er procentandelsargumentet: Børn udgør 25 pct. af befolkningen, ergo bør 25 pct. af teaterstøtten gå til teater for børn. Sådan er det jo ikke i dag, derfor bør der afsættes flere penge til børneteater. Det andet argument (oplevelsesmulighedsargumentet) siger, at hvert barn i Danmark bør have mulighed for at se mindst én (eller to eller flere) professionel(le) børneteaterforestilling(er) om året. Eftersom det ikke er tilfældet nu, bør der afsættes flere penge til produktion af børneteater.

Procentandelsargumentet har haft et vist politisk gennemslag, selvom det ikke har haft samme status som i filmloven, hvor det direkte i lovteksten hedder, at mindst 25 pct. af produktionsmidlerne skal anvendes til film for børn og unge. I bemærkningerne til teaterloven fra 1990 hedder det om bevillingen til Teaterrådet: "Det forudsættes, at rådet også fremover anvender en væsentlig del af sine midler til støtte af børneteateret og det opsøgende teater. Ved fastsættelsen af gruppeteatrenes andel bør rådet være opmærksom på, at børnene og de unge udgør omkring 25 pct. af den samlede befolkning, og at de etablerede teatre, der vil modtage støtte efter andre bestemmelser i lovforslaget, spiller et repertoire, som først og fremmest henvender sig til det voksne teaterpublikum."

Det er indlysende, at procentandelsargumentet er blevet taget seriøst i denne bemærkning, men til gengæld er alt andet uklart. Børneteater, opsøgende teater og gruppeteater sættes på det nærmeste lig hinanden. Og den afsluttende bemærkning kan jo forstås sådan, at fordi den meste anden teaterstøtte går til voksenteater, og fordi børn udgør 25 pct. af befolkningen, så forudsættes Teaterrådet at anvende langt mere end 25 pct. af sine midler til børneteater.

Midlertid er diskussionen i årene efter 1990 kommet til at gå på at fastholde skiftende Teaterråd på at bruge 25 pct. af rådets midler til børneteater. Regnestykker har været udformet på forskellig vis, fordi Teaterrådene undertiden har haft et ønske om at bruge mindre og så har indregnet lån til biler og teknisk udstyr for at nå op på de magiske 25 pct. Og fra børneteatrene side har man argumenteret for, at de 25 pct. skulle være af rådets produktionsstøtte. Det har ikke gjort det lettere, at der i årenes løb også er blevet bevilget nogle ekstra øremærkede millioner til børneteateret. For så har man måttet regne med 25 pct. af en eller anden grund-

bevilling til Teaterrådet + x millioner kroner.

Oplevelsesmulighedsargumentet at hvert barn i Danmark mindst bør have mulighed for at se én professionel teaterforestilling om året – har ikke haft det samme politiske gennemslag. Børneteatersammenslutningen har i forbindelse med den kommende børnekulturpolitiske redegørelse fremsendt denne målsætning til Kulturministeriet med den tilføjelse, at målet da gerne kunne være højere. Men det er ikke af den grund gjort til statslig politik endnu.

Man kunne godt ønske sig, at der kom til at indgå denne type mål i den børnekulturpolitiske redegørelse, som selvfølgelig udover at beskæftige sig med børns egen kultur også bør beskæftige sig med kulturtilbud, som voksne retter mod børn. Og her kunne man gerne opstille nogle ambitiøse målsætninger for børns møde med den professionelle kunst, hvad enten det er musik, billedkunst eller teater. Disse mål skulle selvfølgelig ikke alene være rettet mod kulturinstitutionerne, men også mod skolerne og de andre institutioner, hvor børn opholder sig.

Det er i sig selv urimeligt, at børns chancer for at komme til at møde professionel kunst i deres barndom er afhængig af, hvor de bor og går i skole. Altså: hvert barn i Danmark skal hvert år have mulighed for at a) se mindst to professionelle teaterforestillinger, b) overvære mindst to koncerter/musikforestillinger, beregnet for dem, samt c) besøge mindst 1 kunstudstilling og komme mindst en gang på et kultur- eller naturhistorisk museum. Der skal i kulturlivet gradvis udvikles en produktionskapacitet, så disse mål kan nås, og skoler og andre institutioner skal på deres budgetter have afsat penge til disse kulturoplevelser.

Sådan kunne melodien i den børnekulturpolitiske redegørelse godt være, hvis man vil være konkret og operationel og ikke bare tale i overordnede og måske dermed mere uforpligtende meninger. Men allerede det udvalg, der er nedsat for at foreslå en revisi-

on af teaterloven, kunne jo da godt tage oplevelsesmulighedsargumentet til sig og her og nu stille forslag om, at teaterloven skulle indrettes, så man i første omgang nåede op på, at hvert barn i Danmark havde mulighed for at se mindst én professionel børneteaterforestilling om året. Det vil betyde, at der skal tilføres en pæn klat penge til børneteaterområdet som produktionstilskud. Men er der nogen, der ikke går ind for denne beskudne målsætning? Skal børn kun have mulighed for at se professionelt børneteater hvert andet, tredje eller fjerde år? Eller måske kun én gang i løbet af barndommen?

Som man kan se, så hælder jeg mere til oplevelsesmulighedsargumentet end til procentandelsargumentet. Det er der to grunde til, den ene principiel og den anden faktuel. Argumentet om, at nogen udgør så og så stor en andel af befolkningen, og at derfor bør en tilsvarende andel af samfundets midler til bestemte formål komme disse nogen til gode, fører meget let ud i det helt absurde: Folk med underbid udgør 9 pct. af befolkningen, ergo skal 9 pct. af teaterstøtten bruges til underbidteater! Når procentandelsargumentet principielt er dårligt, så beror det på, at det gør den snævre gruppeinteresse til det styrende i samfundet. Det dur ikke, det kommer der ikke et samfund ud af. Desuden har det jo så rent faktisk vist sig, at det kun er på den lille del af teaterområdet, som Teaterrådet bestyrer, at argumentet har haft gennemslag. Skulle det virkelig du i sagens interesse, så burde man sige, at 25 pct. af de i alt godt 900 millioner kroner, som Danmark anvender på teaterstøtte, skal bruges til børneteater, og 25 pct. af de 700 millioner kroner, som man vil bygge skuespilhus til Det Kgl. Teater for, skal bruges til at bygge for børneteateret. Ingen tror vel i deres vildeste fantasi, at argumentet kan få et sådant gennemslag.

Problemet med begge argumenter – såvel procentandelsargumentet som oplevelsesmulighedsargumentet – er, at de er rent kvantitative. De forudsætter jo bl.a., at teater er godt, eller at det er godt teater, børnene får at se. Ellers kan det hele jo være lige meget, ja i nogle tilfælde kan det være det bedste, hvis bestemte (dårlige) børneteaterforestillinger ikke bliver vist for børn i det hele taget.

Bag begge de to kvantitative argumentationstyper ligger der altså et kvalitativt grundlag. Og det er det vigtige. Godt børneteater kan give nogle direkte og fælles oplevelser af nærkommunikation og af kunstnerisk tilstedeværelse – uden filter (skærm, lærred, bogside) imellem – som ikke ret meget andet kan. Men i politiske sammenhænge er det nok klogere at bruge et mere kvantitativt argument, og jeg stemmer for oplevelsesmulighedsargumentet.

Hun skal ikke

Flere små opmuntringssummer til de nye initiativer, bedre og flerårige aftaler for de gamle teatre - og en større åbenhed udadtil omkring rådets arbejde. Det er nogle af de ting, som Anette Eggert, nyslået medlem af Teaterrådet, gerne vil arbejde for. Og så er hun i øvrigt ikke det mindste nervøs over de forventninger og krav, som børneteatrene måtte have til hende

INTERVIEW

Af Carsten Jensen

Selvom Anette Eggert gennem næsten et par årtier har været aktiv som administrator og organisationsmenneske i den danske børneteaterverden, er hun ikke bange for de forventninger og krav, som hendes gamle bagland givet vil have til hendes nye job som medlem af Teaterrådet, hvor hun officielt tiltræder pr. 1. juli for en fire-årig periode.

Hun er det ene af de to medlemmer, som Teaterrådets Kontaktudvalg har udpeget til at sidde i det nye Teaterråd - instruktøren Bjarne Sloth Thorup er den anden - og skal nu være med til at fordele op mod 70

millioner kroner til børneteater, stationær virksomhed, turneteater og dans, foruden enkeltstående projekter, teknisk udstyr, tidsskriftsstøtte m.m.

Kulturministeren udpeger de øvrige tre personer - herunder formanden - til det magtfulde Teaterråd, og efter flere tilløb kom navnene endelig på bordet 5. maj:

Formand bliver Lars Seeberg, kunstnerisk leder af Aarhus Festuge. Menige medlemmer Lars Knutzon,

skuespiller og instruktør, samt danseren og koreografen Ann Crossett.

Alt i alt fem mennesker, der afspejler en pæn bredde i dansk teaterliv og kommer med hver deres indgang til dansk teaterliv. Og selvom man skal være varsom med at spå om rådets funktionsduelighed, så virker homogeniteten ikke udpræget, ligesom det bliver spændende at se, om formand Seeberg medbringer den arrogance og manglende samarbejdsvilje, han så uvenligt beskyldes for at besidde.

Blå Bog

Anette Eggert - 48 år
Administrator for Børneteater-
avisen i Århus 1979-81
Administrator hos Gruppe
38, Artibus, Baggårdteatret, Teatret
BTS-formand 1985-88
Medlem af UBOT 1985-98
Medlem af Teaterrådets
Kontaktudvalg 1995-99

Noget helt andet er så, hvilken lov det nye råd kommer til at fungere under. Pt. foregår der via et nedsat teaterudvalg (se BTA 108) en kulegravning af teaterstøtten, hvor et af kommis-

sorierpunkterne er, hvorvidt Teaterrådet kan overtage flere af statens opgaver. Men samtidig er det tanken at fortsætte de regionale kulturforsøg, der reelt lægger beslutningerne ud til lokalpolitikkerne. To ting, der kunne trække i hver sin retning, når det gælder Teaterrådets fremtidige status og arbejdsområde. Selv er Anette Eggert dog ikke i tvivl om, hvor det burde bære hen:

AE: "Jeg mener, at Teaterrådet bør styrkes. De regionale

BØRNETEATER avisen

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
hjemmeside:
www.teatercentrum.dk

- **REDAKTION:** Carsten Jensen (ansvarshavende)
- **LAYOUT:** Ulf Skov
- **TRYK:** Trykcentralen Fyn A/S
- **DISTRIBUTION:** Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i

april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 110: Næste nummer udkommer medio september
DEADLINE: 1. september
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 10. maj 1999

være gidsel

kulturforsøg betyder jo en opgivelse af armslængdeprincippet, og det er indtil nu svært at se, at disse forsøg har haft nogen positiv betydning for de lokale teatre.

Spørgsmålet er så, hvilke principper hun ser for det nye Teaterråds virke?

AE: "Med de stærkt begrænsede midler, som Teaterrådet råder over, er det svært at gøre det vældig meget anderledes end det hidtil har været gjort.

Men jeg kunne godt tænke mig, at det nye råd overvejede princippet om, at "færre skal have mere", således at vi rent faktisk havde en større pose penge, der kunne deles ud i små portioner til nye teatre og initiativer.

150-200.000 kroner er ikke meget i den sammenhæng, men for et ustøttet teater er det ikke at skulle hente hver eneste krone på landevejen, en stor hjælp. Det betyder, at man kan købe sig fx. en instruktør og få etableret en nødvendig administrativ assistance og dermed give sit projekt en god start.

Jeg kunne samtidig godt ønske mig, at de "gamle" teatre fik noget mere arbejdsro i form af flerårige aftaler - måske lidt i stil med Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab eller en anden form for etableringsordning.

Jeg ved godt, at det ville kræve en lovændring, men det er for ussel, at teatre, der vist styrke og kvalitet i årtier, stadig skal stille til eksamen år efter år og leve med den tilsvarende økonomiske uvished."

Mindst tre millioner

Selvom det nye Teaterråd ikke skal vente mange flere penge i kassen, om nogen

Teaterrådet

Lars Seeberg (formand) Siden 1991 kunstnerisk leder af Århus Festuge.

Seeberg (49) er mag. art. i litteraturvidenskab og var dramaturg ved Odense Teater ved Odense Teater i årene 1981-87. Siden har han været lærer i dramaanalyse, manuskriptforfatter og producent af flere dokumentarfilm for tv.

Ann Crosset

- koreograf og danser Lars Knutzon - skuespiller og instruktør

Bjarne Sloth Thorup - instruktør

Anette Eggert - teateradministrator m.m.

Teaterrådsmedlemmerne er valgt for fire år og tiltræder pr. 1. juli i år.

overhovedet, så er den tidligere teateradministrator den første til at erkende, at såvel tiden som realiteterne forlængst er løbet fra det beløb på 2,4 mio. kroner, som i sin tid blev sat som minimum for et velfungerende børneteater, men som ikke engang dengang kunne dække de faktiske udgifter til helårsløn m.m.

AE: "Nu taler vi snarere om tre millioner kroner som minimum for et rimeligt drevet børneteater. Det skyldes også ændret struktur og arbejdsvilkår i mange børneteatre, hvor man nu opererer med en fast ledelse på to-tre personer og ansættelse af freelance-spillere til de enkelte opgaver. Det er vejen frem for børneteateret kunstnerisk og ledelsesmæssigt, men det er altså også en dyrere måde at drive teater på."

Kontaktudvalg og sparringspartner

Teaterrådets Kontaktudvalg, der består af en række repræsentanter fra forskellige områder af teaterlivet og arrangørsiden, var ikke udelte begejstret for det afgående Teaterråd, der især i de første år af deres periode var meget lukkede og uimodtagelig for diskussioner i det hele taget.

Anette Eggert, der i lighed med Bjarne Sloth Thorup er udpeget af dette udvalg og selv har oplevet frustrationerne over for rådet, tror dog på, at det er muligt at indgå i en frugtbar dialog og bruge Kontaktudvalget som sparringspartner og backinggroup, selv om det selvfølgelig er Teaterrådet alene, der træffer de nødvendige afgørelser.

På spørgsmålet om, hvorvidt man så kan vente en mere åben og udadvendt stil fra det nye Teateråd, lyder det forsigtigt fra Anette Eggert, at det er hun absolut en fortæller for, men at det i høj grad kommer an på rådets sammensætning og kemi - og ikke mindst formanden, der historisk set optræder som stærk mand/kvinde.

AE: "Det har traditionelt været sådan, at formanden tegner rådet udadtil og at der er behov for en consensus, også selvom medlemmerne måtte være rygende uenige indadtil - og det hverken kan eller vil jeg lave om på."

Ingen gidselfunktion

Anette Eggert opfatter sig ikke som et gidsel for børneteaternes urimelige forventninger.

AE: "Jeg sidder jo ikke som repræsentant for børneteatrene, og folk fra BørneteaterSammenslutningen kender jo i øvrigt ganske vel vilkårene og rammerne for rådets arbejde. Men jeg vil bestræbe mig på både at holde tæt kontakt til børneteaterområdet og at holde begge ben på jorden."

Begge dele skulle der nok være basis for, al den stund hendes mand, Klaus Eggert, er formand for BaggårdTeatrets bestyrelse og administrator for bl.a. Teatro Rio Rose, Svantevit og

Teatret.

Med Anette Eggerts egen nylige fortid som administrator i BaggårdTeatret og Teatret, påregner hun i øvrigt at bruge en del tid "uden for døren", når rådet behandler støtteansøgninger fra de teatre, som hun og/eller gemalen har eller har haft fingrene i...

Anette Eggert - udpeget til nyt medlem af Teaterrådet. Foto: Klaus Eggert

Nyt fra refusionsudvalget

Refusionsudvalget har efter aftale med Kulturministeriet forsøgsvis indført yderligere en ansøgningsfrist og godkendelsesmulighed for sæson 1999/2000.

Ansøgningsfristen er den 1. sept. 1999. Der bliver holdt showcase i Århus den 2. og 3. oktober 1999, og i København den 9. og 10. oktober 1999.

Godkendelser og afslag bliver meddelt senest den 1. november 1999. Godkendelser vil gælde for hele sæson 1999/2000.

For refusionsgodkendelser for sæson 2000/2001 er følgende datoer fastsat:

Ansøgningsfrist 1. december 1999. Der bliver holdt showcase i Århus den 5. og 6. februar 2000, og i København den 19. og 20. februar 2000.

Godkendelser og afslag bliver meddelt senest den 1. marts 2000. Godkendelser vil gælde for resten af sæson 1999/2000 og for hele 2000/2001.

For refusionsgodkendelser for sæson 2001/2002 er følgende datoer fastsat:

Ansøgningsfrist 1. september 2000. Der bliver holdt showcase i Århus den 30. september og den 1. oktober 2000, og i København den 7. og 8. oktober 2000.

Godkendelser og afslag bliver meddelt senest den 1. marts 2001. Godkendelser vil gælde for resten af sæson 2000/2001 og for hele 2001/2002.

Tusindkunst i storbyen

Andelsforeningen Byens Børn har i samarbejde med Kulturministeriet udgivet kataloget "Tusindkunst i Storkøbenhavn", som indeholder en præsentation af 138 børnekulturstedene eller -grupper i området, som arbejder professionelt med at give børn kunstneriske kvalitetsoplevelser. Alle håndformer for kulturarbejde - billedkunst, cirkus og gøgl, dukketeater, forfatterbesøg, forfællere, musik, papirklip, udsmykning og meget mere - er repræsenteret blandt de 138, og her finder man også flere professionelle københavnske børneteatre.

Kataloget, der er på 84 sider, koster 50 kroner og fås ved henvendelse på tlf. 33 73 06 35/36/37/38 ml. kl. 9-15.

Reumert til Corona

Corona Danseteater løb med Årets Reumert for Bedste Børneteaterforestilling med "Happy End", da BG Bank kastede en række scenekunstpriser i grams 11. april. I "hovedkategorierne" løb Henning Jensen med

250.000 kroner for prisen som Årets Scenekunstner, mens der var 100.000 for årets bedste teaterforestilling til Betty Nansens "Personkreds 3".

I alt blev uddelt 16 priser, og med en specialpris for børneteater havde man ikke fundet det nødvendigt at nominere børneteatre i nogen af de øvrige kategorier, der også omfattede instruktører, scenografer, dramatikere osv.

Men Corona Danseteater repræsenterede på bedste vis dansk børneteater ved at hive prisen hjem for "Happy

End", en smuk forestilling om det at miste, det at dø - og det at leve. De to øvrige nominerede børneteaterforestillinger var i øvrigt Teater Refleksions "Arthur og englen" og Gruppe 38's »Hans og Grethe«.

Motiveringen for Bedste Børneteaterforestilling lød i sin enkle og fulde længde: "Prisen går til Corona Danseteater for Catherine Pohers fine iscenesættelse med koreografi af Jørgen Carlsund er det en gennemarbejdet og original forestilling, der tør vise børn, at glæde og smerte hænger sammen i et smukt, sammenvævet mønster".

Støtte til fremtiden

Riddersalen på Frederiksberg, der også huser Jytte Abildstrøms Teater, kæmper videre med sit projekt Økologisk Teaterværksted, der bl.a. skal være formidlingscenter omkring økologiske løsninger, økologisk retshjælp, undervisning m.m..

Fonden bag det gode formål til vor fælles fremtid kan sagtens bruge flere penge, end der allerede er indsamlet, og sælger derfor et "støttebevis", der består af et linoleumstryk af Thomas Winkler.

Der er lavet 2000 nummerede eksemplarer, som sælges for 500 kroner stykket ved henvendelse til Riddersalen på tlf. 38 87 18 19.

Jørgen Carlsund og Svend Bunch i den prisbelønnede forestilling, "Happy End"

Kulturmanifestation i krigens skygge

Gensyn med Odsherred

Det nordvestlige hjørne af Sjælland viste sig atter fra sin bedste side med masser af sol og publikummer, da den store børne- og ungdomsteaterfestival gæstede Odsherred for anden gang på et tiår

Af Carsten Jensen

Kulturhuset i Nykøbing Sjælland var ved at sprænges af billetivrige publikummer i weekenden 24.-25. april, da festival 99 blev afviklet efter alle børneteaterkunstens regler.

Odsherred, hvori Nykøbing Sj. fjæler sig, er kendt for sine entusiastiske børneteaterarrangører, og de synes at have trommet folk i alle størrelser af huse for at sikre, at dette års afkortede børne- og ungdomsteaterfestival blev både en publikumsmæssig succes og et brag af en kulturel manifestation. Omkring 200 forestillinger blev der kastet i grams i weekenden, og som vanligt blev alle rimelige regler for tilskuertal og bekvemmelighed overtrådt for at give plads til så mange teaterinteresserede som muligt. Det betød ofte en overbelægning på 20-30 procent eller mere - men faktisk ganske få forestillinger, hvor folk måtte gå forgæves.

Og det virker som om ganske mange helt har droppet ideen om at bruge tid og kræfter på at sikre sig gratis billetter forlods og i stedet blot stiller sig op ved indgangen i forventning om adgang.

Mange helt nye forestillinger mødte ved festivalen deres publikum - og potentielle købere - for første gang. Der var mange gode oplevelser at hente, iblandet mindre heldige bud på børneteater, men generelt synes kvaliteten at have stabiliseret sig. En stille moralsk glæde over færre ryggede cigaretter i forestillingerne og ditto larmende mobiltelefoner i salen må også føjes ind i dette års festival-afregning.

Penge til krigens ofre

Festival 99 blev i øvrigt behørigt åbnet af kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen (R), der bl.a. udtrykte ønske om, at de mange oplevelser fra teatrets scene blev omplantet til noget brugbart i virkelighedens ditto.

Men da var den solidaritet, der altid har hersket blandt børneteatrene, forlængst sat i system i form af en indsamling til hjælp til Kosovos børn. Den bestod i en dagsdiæt fra de deltagende teaterfolk, halvdelen af salget af teaterplakater samt en egentlig indsamling. En af initiativtagerne, Michael Ramløse, skønner, at det betød et halvt hundrede

tusinde i kassen - og dertil kommer beløbet fra de Red Barnet-administrerede indsamlingsbøsser, der blev luftet flittigt under festivalen.

Nye tider

Festival 99 var samtidig første år med de nye billetbestillingsmuligheder, hvorefter folk telefonisk kunne bestille billetter til de ønskede forestillinger helt fra 22. marts - og altså ganske i stil med den ofte roste model for Horsens-festivalen.

Skønt denne nyhed var behørigt annonceret i de to seneste numre af Børneteateravisen, var det langt fra alle, der havde gjort sig bekendt systemændringen, og det gav enkelte knottede ord til de stakkels billetudleverere, der til de bestillings-udsolgte forestillinger kun rådede over den sidste tredjedel af adgangskortene.

Det hjalp givet heller ikke på humøret hos alle, at adgangsforholdene i Kulturhuset Pakhuset i Nykøbing var noget kummerlige i form af en meget smal trappe til 1. sal, der skulle forceres både til og fra billetudleveringen.

De fleste tog dog gevordighederne med rimeligt humør. Nogle fik set andre forestillinger end de havde forventet - hvilket der ofte kan komme gode oplevelser ud af - og andre tog som nævnt med held chancen som snigere ved de enkelte forestillinger.

Og så bør det vel med, at der jo trods alt er tale om et arrangement, hvortil folk og fæ lukkes ganske gratis ind i kunstens hellige haller og følgelig kan tillade sig at udvise en vis overbærende glæde ved arrangementets hele karakter.

Festivalens faste fotograf gennem mange år humpede efter en nylig knæoperation ud for at indfange festivalens sjæl gennem sin linse. Han er ikke set siden(!), så disse siders fotografiske festivalindtryk skyldes Teatercentrums Mikkel Sander og Peter Manscher samt teatrene selv.

Festival 99 blev åbnet af kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen (R)

Der herskede stor travlhed ved billetudleveringen på 1. sal i kulturhuset i Nykøbing Sj.

Næste års festival afvikles i Ringsted fra 9.-16. april - hvor det store weekend-arrangement altså er 15.-16. april 2000

Fra udstillingen af teaterplakater i kultur-huset

Askepot remixed

Det generøse og gode stilles over for magt og materialitet i AnemoneTeatrets stilmixede bearbejdning af Grimms eventyr

ANMELDELSE

AnemoneTeatret: "Askepot".
Dramatisering og instruktion:
Bjarne Sloth Thorup. Scenogra-
fi: Niels Secher. Musiker og
komponist: Jens Tolsgaard.
Medvirkende: Lisbet Lipschitz,
Jens Tolsgaard, Albert Nielsen
og Lena Jensen. Aldersgruppe:
5-12 år.

Der er bal på slottet. "Åh Gud!, jeg har glemt mine pyntepuder", råber en selvcentreret hystade ud over hele salen.

Uden for gløder hjertet på en uskyldsren pige, der uset får øje på den unge prins.

Verden er kløvet i to i Anemone teatrets Askepot-tolkning. Der er de gode og de onde. De, som er rene og retskafne i sjælen, og de, som kun tænker på egen vinding, rigdom og magt.

Askepot repræsenterer, som en superfeminin travleskørtet skønhed med langt udslået hår og blød jomfruelig stemme, den første kategori. Hun er den naturlige, afbalancerede pige, der stille og roligt går efter ægte følelser. Hun elsker oprigtigt prinsen.

Hendes to stedsøstre, der er klædt i spraglede glitterkjoler med pynte-tingel-tangel, har syntetisk hår, spejlbesatte masker og skarpe rappenskraldestemmer, fremstiller den anden part. Som to frembusende bulldozere kræver de ærgerrigt ting til dem selv for at komme i centrum. Prinsen er bare et middel for deres sociale opstigning.

Svær spillemåde

Det kan lyde vel en-dimensionalt. Men det fine er, at de tre piger alle er resultatet af deres forældre og kan ses som sider af samme menneske. Søstrene er som snydt ud af moderen, som med gitterpanser og madammeattituder er den egentlige styrende ondskab. Og Askepot har godheden fra sin far, en lille behattet mand, der følger sin nye kone, men har sine følelser hos sin afdøde kone og den datter, de fik sammen.

Bjarne Slot Thorup har skåret teksten over brødrene Grimms gamle klassiker, men også lagt til og trukket fra. Indholdsmæssigt undertoner han Askepots lidelser og stedfamiliens tugtelsler. Det som fylder, er pigens kærlige væsen kontra stedsøstrenes rå materialisme. Askepots far har fået en fremtrædende rolle som den lille mand med de store følelser. De frelsende kræfter er ikke længere bundet til duer, men til snurrigkloge ravne og et feagtigt gudmor-morbærtræ. Og som iscenesætter mixer Thor-

Lena Jensen som Askepot, mens Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen er formummet som de onde stedsøstre. Foto: Kirsten Bille

up stilarterne. Hver spiller har sin egen stil og sammen bryder de illusionen med Brechtske sange og svingende rock.

I Niels Sechers dybrøde, og lidt for tungt draperede, gardinkulisser, som med sving skaber nye rum og dansekorridorer, bliver det til et både meget livligt og ømt spil.

Der er karnevalistisk tryk og tempo over stedfamilien, når de som kæmpemarionetter med masker for ansigtet kævler, kræver og skælder ud. Blød ro over Askepot, når hun jordbundet og varsomt dvæler ved stykkets eneste rekvisit: en lille gravkiste med kors og kvist. Dynamisk puls i musikken. Groteske scenerier med vilde hyl og blod, når søstrene kapper hæl og tå. Og tilslut får Askepots tætte dans med prinsen lov at sætte et langt kulminerende romantisk punktum for forestillingen.

AnemoneTeatrets "Askepot" forstår at stille skarpt på den gamle histories essens. Men spillemåden er svær. Den mixede stil skærper historien, men bevæger sig også på en hårfin grænse mellem vellykket intention og utilsigtet splittethed og overdrev. Det går galt ind imellem. Men som helhed lykkes intentionen.

Kirsten Dahl

Arrangørkonferencen ved dette års store festival sejlede stille og roligt fra sit tema om anmelderiets eventuelle betydning - for i stedet med sin fremvisning af ukonkret snak, gamle synspunkter og en vis ked-sommelighed at markere, at det årlige møde mellem producenter og købere trænger til fornyelse og forandring

Et professionaliseret publikum?

Af Carsten Jensen

Arrangørkonferencens tematiske oplæg var: "Anmelderier - spiller de en rolle?" Og lad det være sagt straks: Det gjorde de i hvert fald ikke i udpræget grad for eller på konferencen selv!

Også selvom den meget veloplagte mødeleder, børnekulturforsker og tidligere børneteateranmelder Beth Juncker nåede vidt omkring. Hun startede med at ridse nogle af fronterne op for den verserende fejde i aviser og tidskrifter omkring anmeldernes eventuelle berettigelse (se bl.a. BTA 108) og indkredsede efterfølgende anmelderiets sproglige oprindelse.

Herunder at ordet anmeldelse i sin nuværende betydning første gang blev brugt af Knud Lyhne Rahbæk i 1789 og at traditionen for at anmelde børneteater ikke er ældre end fremkomsten af det moderne danske børneteater, dvs. omkring 30 år.

Hun fortsatte med et væld af informationer, definitioner og manifestationer af anmelderiets væsen, men holdt sig det meste af tiden til de generelle linjer.

Dog afbrudt af en lille snak med teatrets Albert Nielsen og instruktøren Bjarne Sloth Thorup om deres overvejelser omkring forestillingen efter AnemoneTeatrets visning af "Askepot". Hvor det vel kunne have været relevant og informativt at høre, hvad en anmeldelse konkrete kunne betyde for et børneteater, en forestilling - eller for den sags skyld en instruktør.

Teaterlivets advokater

Det generelle holdt sig også omkring næste indkaldte panel-deltager,

Berlingske Tidendes teateranmelder, Me Lund, der fortalte om segmenter og læserundersøgelser, københavneri og teateranmeldelsens stedmoderlige behandling på dagbladens kultursider.

Me Lund argumenterede naturligt nok for anmeldernes berettigelse som advokater for teaterlivet, for den gode anmeldelses reflekterende funktion og for ligheden mellem skuespillernes og anmeldernes sjæleudkræn-

gende arbejde.

Hun fastholdt dog, at anmeldere skriver for læserne, ikke for teatret

Hvilket Gitte Kath fra Teatret Møllen fornuftigvis korrigerede med en bemærkning om, at det også for teatrene er vigtigt med anmeldelser, som ser forestillingen fra andre vinkler, hvilket kan være udviklende for både den enkelte forestilling og teatret som helhed.

Hun mente desuden, at børneteateret efterhånden er blevet et så etableret kunstnerisk sprog, at teateranmeldelserne burde brede sig videre end til, om det var for børn eller voksne - og til at dreje sig om mennesker!

Derved supplerede hun osse Beth Junckers historiske betragtninger over, at børneteatrene i takt med den stigende professionalisering gerne så, at anmelderne kom ud over beskrivelser som "sødt, og sjovt" osv. og i stedet tog børneteateret seriøst som fagligt objekt.

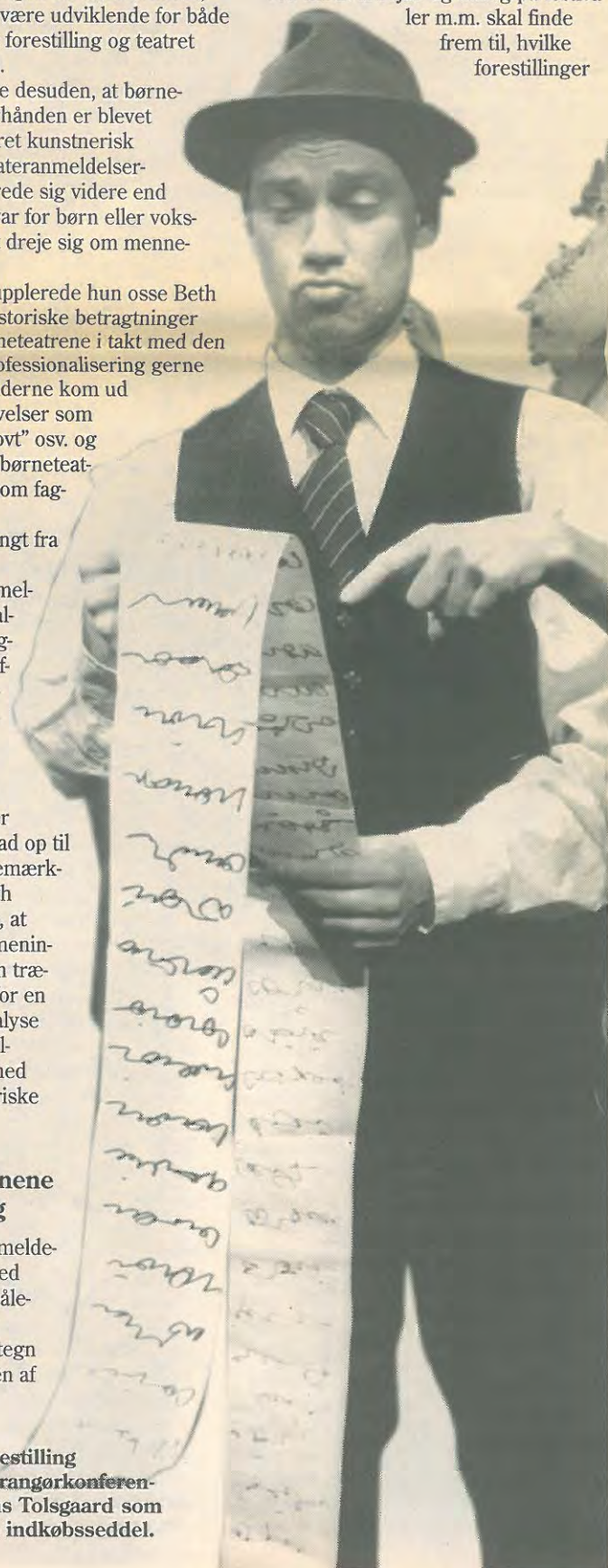
At dette langt fra sker, er de såkaldte anmeldelser i lokalaviser og faglige tidskrifter for lærere, pædagoger osv. et udmærket vidnesbyrd om. De lever ofte i høj grad op til en anden bemærkning fra Beth Juncker om, at subjektive meninger ikke kan træde i stedet for en egentlig analyse af en forestillings egnethed og kunstneriske formåen.

Bare børnene morer sig

Sådanne anmeldelser stiller ved egen kraft således også et spørgsmålsteget ved en anden af Me Lunds

synspunkter om, at anmelderne kunne betragtes som en slags *professionaliseret publikum*.

Det er vel nærmest det håb, som børneteatrene har til de mange indkøbere i form af skolelærere, bibliotekarer, teaterforeningsfolk m.fl., der ved hårdt arbejde og besøg på festivaler m.m. skal finde frem til, hvilke forestillinger

Kritikernes dom? Nej, men AnemoneTeatrets forestilling "Askepot" var det kulturelle indslag ved årets arrangørkonference. Anmeldelse til venstre herfor. På billedet Jens Tolsgaard som Askepots far med de onde stedsøstres krævende indkøbsseddel. Foto: Kirsten Bille

deres børn skal se.

Og et håb, som på fornemste vis blev demonteret af Svend Aage Mogensen fra Frederikshavns Teaterkreds. Et såre sympatisk menneske og givet også en engageret teaterkigger og -køber. Som i sit virke bruger følgende kriterier: "Vi går efter teatre, som vi kender - så kan det ikke gå helt galt! - og efter børnenes reaktioner".

Dvs. sådan cirka den ureflekterede fremgangsmåde, som de kvalitetsbevidste børneteatre har arbejdet imod gennem 30 år!

Det er jo ikke noget kvalitetsmål i sig selv, at børnene morer sig - det gør de osse ved håbløse klovnerier og talentløse tryllerier, og det er heller ikke givet, at et teater automatisk leverer den "rigtige" forestilling gang efter gang.

Men resten af konferencen gik herefter med en velkendt kvalitetsdebat udi det ganske teaterforeningsland: Hvorfor køber du børneteater og hvad køber du?

Det må for andre end Deres ydmygt hensunkne referent have virket som en gentagelsernes ørkenvandring, for de fleste af deltagerne både blandt arrangører og teaterfolk var veteraner udi arrangørkonferencer.

I den anden halvdel af konferencen var det i hvert fald tydeligt, at flere sneg sig til en blund, mens andre havde indstillet blikket på uendeligt.

Nu hjalp det så heller ikke, at deltagerne - bortset fra under forestillingen - sad klinet til tre alenlange borde i iltfattige omgivelser, som var man til konfirmationsfest i forsamlingshuset.

Temaet der forsvandt

Og hvad var det så, der manglede, set fra nærværende tidsskrifts udsatte position?

Blandt andet en aktivering af deltagerne og at man havde taget temaet mere alvorligt - og i den forbindelse havde brugt mere tid på anmeldelser af børneteater frem for teater generelt. Der blev ikke på noget tidspunkt stillet fokus på, hvad anmelderierne rent faktisk betyder for børneteatrene, for aktørerne, for dramatikere, for instruktørerne og alle de øvrige involverede teaterfolk - herunder ikke mindst administratorene, der skal sælge forestillingerne. Eller sagt på en anden måde: Kan det mærkes på salget af en forestilling, om den har fået gode, dårlige eller slet ingen anmeldelser?

Og hvad har anmeldelser af betydning for køberne. Læser man dem overhovedet, kan og vil man bruge dem til noget. Er man oftest enige/uenige med det, anmelderne skriver. Mangler man informationer i de anmeldelser, der faktisk kommer osv. osv.

Så hvor deprimerende den end gjaldede, var der trods alt format over en enkelt og øjeblikkelig forbigået røst fra folkedybet: *Jeg læser aldrig anmeldelser!*

Ærgerligt og kedeligt. Men disse møder mellem producenter og aftagere er vigtige, så man må arbejde endnu mere med formen fremover. Helt rabiat set ville man i år have haft mere fornøjelse af en konference, der bestod af fem-seks forestillinger, kun afbrudt af snak mellem tilskuerne og en god frokost.

Og mere nuanceret: En eller flere af disse forestillinger kunne have været anmeldt forlods af en af Børneteateravisens anmeldere, der efterfølgende stillede op til uformel spanking/ros for deres vurderinger.

Nu får eventuelle læsere af anmeldelser i Børneteateravisen så her muligheden for at se, hvad Kirsten Dahl mente om AnemoneTeatrets "Askepot".

Efterfulgt af endnu 13 anmeldelser af festivalforestillinger. I håb om, at de spiller en rolle...

Politisk tulipanpoesi

En fremmed mands frakkelommer fulde af aske giver afsæt for et livsbekræftende poetisk-politisk scenedigt om krigens tragedier

ANMELDELSE

Paraplyteatret: "Aske". Af Ray Nusslein, Francesca Bettini og Gyula Molnar. Medvirkende: Ray Nusslein m.fl. Aldersgruppe: 4-9 år.

Poetisk teater for børn kalder Ray Nusslein sit Paraplyteater. Og vel er "Aske" en forestilling, hvis lyse scenebillede med de hvide romantiske køkengardiner og tubaen fuld af tulipaner dufter af ren og skær poesi. Men det er altså også politisk teater for børn - det stærkeste og smukkeste, der længe er set.

For tubaen gemmer på en frygtelig historie om børnene i den lille by, der blev reddet fra udslettelsen af det kæmpestore egetræ. Træet trak sine rødder op af jorden og gik til skovs med børnene, der aldrig siden kom tilbage igen. Og bag idyllen på tørresnoren

sidder sorgen og den stumme fortvivelse med ryggen til og fez på hovedet og venten.

Måske på ingenting, måske på muligheden for en bedre fremtid, men uheldigvis har manden i den pæne jakke valgt at tilbringe ventetiden på skuespillerens kuffert. I den ligger tulipankostumet, som han skulle have haft på til forestillingen. Men - ak og ve - jakken er også skuespillerens, og selv står han i stikkelsbærben og mandens snavsede frakke!

Unikt integrationsprogram

Med sit vidunderligt indignerende, tragikomisk brokkeri spænder Ray Nusslein et underfundigt og livsbekræftende sikkerhedsnet ud under tilskuerne. Mens han nænsomt og nøgternt konfronterer dem med krigens grusomhed og de familiemæssige splittelser og tab, den altid forvolder.

Den fremmede langer sit familiefoto ud til den stakkel skuespiller Nusslein, som må optræde i hans frakke. Foto: Torben Huss

Asken i frakkens mange lommer bliver til en historie om de fremmedes vilkår, om vores forholdt til dem og deres til os - og om et menneske, der forandrer sig. Genialt flettes den fremmedfjendske demagogis ord og vendinger ind i bemærkningerne om og til den tavse mand efter den dobbelt repliks princip: en bemærkning til manden og en kommentar til os. Ingen stryges med hårene, og tilskuerne får bragende morsom anskuelsesundervisning i, hvor pokkers mange besværligheder det kan føre med sig at ville være et tolerant og humanistisk indstillet menneske!

Det er vildt underholdende.

Ray Nussleins unikke integrationsprogram kan vække enhver og appellerer langt mere til følelser og forstand - både hos børn og voksne - end nyhedsmedierne benhårde realisme. Samtidig med, at den ene sidehistorie mere boblende fantasifuld end den anden i al stilfærdighed rystes ud af ærmet. Henkastet og dog så nøje planlagt.

"Aske" er en kontroversiel forestilling, skabt med iøjnefaldende respekt og omtanke for sit unge publikum. Det kan ikke anbefales til børn under seks, men de næppe vil kede sig, selvom de er 10-11 år.

Randi K. Pedersen

I sin jagt på - og snublen over - musicalens bestemte form fremstår handlingen i Coronas Danseteaters første musical desværre uden det store indre liv

ANMELDELSE

Corona Danseteater: "Kleopatras Kat". Forfatter: Gunvor Reynberg. Komponist: Jens Tolsgaard. Instruktør og koreograf: Jørgen Carlslund. Scenograf: Kirsten Victoria Lind. Med Rikke Stefensen, Dorte Petersen, Allan Clausen, Per Lykke Hansen. Musikere: Nikolaj Davidsen, Anders Honoré, Jens Tolsgaard. Fra 6 år og op.

Den klezmer-inspirerede musik fylder rummet med mystiske toner, der synges flot og gennearbejdet. Der hoppes og drejes sødmefuldt og kækt i de flotte kostumer, og scenografien er rene forvandlingsrum. Alligevel fænger "Kleopatras Kat" ikke helt.

Efter at have undersøgt og rendyrket de tætte kropslige fortællinger har Corona Danseteaters mangeårige leder og koreograf, Jørgen Carlslund, kastet sig over den udfordring, det er at fortælle en historie i musicalens traditionsbundne

Den hvide spøgelseskat overfor to huskatte og en hund i Coronas "Kleopatras kat". Foto: Gorm Valentin

Jagten på musicalen

sprog. På trods af et stort og flot arbejde viser det, hvor svært det er at få genren til at lykkes, så både ordene, musikken og dansen kommer til sin fulde ret - så de ikke falder over hinanden.

Musicalen handler om tre husdyr, der med mjavnen, bjæf-fen, statuskampe og smådrillerier lever sammen. Ja, som hund og kat. En nat dukker den hvide og smukke spøgelseskat, der engang var Kleopatras yndlingskat, op - og får de tre venner til at kaste sig ud i jagten på Kleopatras diamant. Symbolet

på det gode hjerte. Modsat den forfærdelige slange, inkarnationen af alt ondt, der får alle væsner, både mennesker og dyr, som den kommer i kontakt med til at glemme omsorgen for andre. Til udelukkende at handle for egen vinding.

Fin prøvekanin

Deres fælles søgen fører dem til Kleopatras gravkammer, med usynlige vægge, der kan flyttes med tankens kraft. Og kaster dem ud i svære og eksistentielle valgsituationer: At

vælge venskabet med andre frem for egoisme. Og langt om længe - meget længe - dukker den meget omtalte og frygtede slange endelig op. En af vennerne lader livet i kampen mod slangen, og Kleopatras yndlingskat kan endelig få fred i sin grav. Så historien om kampen mellem det gode og onde i alle mennesker som dyr - er vist god nok. Hvis bare den blev fortalt.

Måske har Carlslund & Co. snublet over musicalens sammensatte form; sikkert er det, at forestillingens enkelte komponenter er gode nok hver for sig, selvom denne anmelder gerne ville se de udmærkede syngende dansere Dorte Petersen og Allan Clausen bevæge sig lidt mere - og mere spændende.

Når man sidder helt tæt på den valgte prosceniumsscene - så tæt, at man kan se livet i aktørernes øjne - er der meget, der fungerer rigtig godt. Derfra folder de små spil sig ud. Når man sidder langt væk, er det hele underligt skematisk. I sin jagt på musicalens bestemte form fremstår handlingen uden det store indre liv. Desværre.

Det er al ære og respekt værd, at Corona Danseteater kaster sig ud i det etablerede teaters velkendte og afprøvede genrer. Og dette første forsøg viser, at ensemblet har meget - rigtigt meget - at byde på. Lad os betragte forestillingen som en fin prøvekanin. Eller rettere: Prøvekat!

Lone Nyhuus

Misforstået fortælleteater

Man går galt i byen, hvis man tager Artibus' forestilling "En lille lort" for at have den kaliber, teatret er kendt for. God optrædende scenekunst er det i al fald ikke

ANMELDELSE

Teatret Artibus: "En lille Lort". En forestilling efter Sven Ørnøs roman "En lille lort med fregner". Instruktør: Kim Nørrevig. Medvirkende: Flemming Holk og Dorthe Stampen. Aldersgruppe: 8-12 år.

Forestillingen bruger Sven Ørnøs børnebog "En lille lort med fregner" utrolig dårligt. Romanen fortjener langt bedre behandling - den er faktisk spændende læsning. Og forestillingen er spild af gode skuespilkræfter. Flemming Holk og Dorthe Stampen kan jo drive det vidt. Flemming Holks præstation i "En af dagene" og "Rejsen til Danmark" og Dorthe Stampens i "Aben" og "Det 4. Bud" er eksempler fra nu- og fortid.

Hvad har Artibus da gjort, som er så galt? Kim Nørrevig, der ellers er en forrygende skuespiller og en virkelig dygtig iscenesætter, har iscenesat tekstbidder af Ørnøs tekst som en slags fortælleteater tilsat dias, tilsyneladende uden tanke for at få den centrale nerve og de indbyggede spændingspunkter i romanen frem, og uden at få det til spændende teateroptræden.

Fragmentarisk

Den beskårne roman kaster en række situationsbilleder ud i rummet.

I 50 minutter står Flemming Holk i læderjakke og cowboybukser i en scenografi, der kun består af et lille lysbilledlærred og fortæller løs om 60'erdrengen Knud og hans sociale liv. Hver gang historien skal have et nyt afsæt, skifter Dorthe Stampen, der er reduceret til lysbilledeskifter, til et nyt dias, så der er et helt konkret afsæt at fortælle videre fra. Et billede af Knuds mor, boligblokkene Knud kom fra, lillebror, kælebakken nær den bundløse sø, etc, etc.

Vi får historien om Knuds fregner. Om hans mor, det forsvundne smør og den tandløse hund. Om dumme Jørgen Skiderik, sliktiverierne og kioskejerens overraskende reaktion. Om bagerjomfruen, der ikke var så ringe endda på trods af fedtet hår og insektbriller. Om skolelærerpæren Hr. og Fru Schneidermanns usømmelige WC-ekspadere. Om Oberstens tiltrækkende Henriette. Om da Knuds mor kørte galt på sin scooter. Og om dengang hun inviterede Knud til at blive boende hjemme.

Men spillet forbliver en fragmentarisk fortælling. Knud knyttes aldrig overbevisende sammen med fortælleren. Og forestillingen får ikke liv via figurtegninger og situationsbilleder. Flemming Holk brænder al sin energi af på at formidle ordene og Dorthe Stampen sidder agterude mellem os som en ubrugt spilreserve.

Man skal være ekstremt historieforhippet for at kunne se kvalitetene i "En lille lort". For mig at se er den desværre misforstået fortælleteater.

Kirsten Dahl

ANMELDELSE

Batida: "Petrus og Fiona" af Søren Ovesen og Giacomo Ravichio. Iscenesættelse og scenografi: Giacomo Ravichio. Komponister: Bernhard Christensen og Nina Foss. Medvirkende: Søren Ovesen, Karen Rasmussen og Per Thomsen. Aldersgruppe: 5-10 år.

En højt vrælende tilskuere er tegn på, at publikum skal være mindst fem år for at klare mødet med det hvide lagspøgelse i "Petrus og Fiona". Cirkusdirektør Malle kan heller ikke lide det. Faktisk påstår han, at det slet ikke eksisterer, fordi han ikke har set det - selvom spøgelsen har fået alle hans artister til at tage flugten.

Nu er stivnakken Malle både ensom og alene i sin malerisk udrangerede cirkuscampingvogn af nittede stålplader, og det kan man ikke leve af, når man er direktør. Men man kan heller leve af at være artist uden en cirkusdirektør, og hvem bryder sig om at være sulten helt op i håret?

Den kække, musikalske cirkusartist Fiona gør ikke, og hendes mere blide partner Petrus heller ikke. Så er det bedre at sige, at man er god til alt muligt, selvom det ikke er helt sandt. Og allierer man sig oven i købet med spøgelsen, kan der ligefrem komme både mad og venskab ud af det.

Det er ustyrligt, så meget komik Karen Rasmussen og Søren Thomsen kan få ud af at råbe ja, ja, ja, og nej, nej, nej en hel masse gange i træk. Men det er endnu bedre, at deres akrobatiske og musikalske færdigheder med største selvfølgelighed er inte-

I "Petrus og Fiona" er de musikalske klovnerier integreret i forestillingens stil og udtryk og ikke blot en tom demonstration af færdigheder

greret i forestillingen. I stedet for bare at fylde tiden ud som en række demonstrative numre.

Klog af erfaring

Alle klovneriets hårdislående falde-på-halen tricks bruges til at fortælle den bittersøde historie om at bøje sig og blive klogere af sine erfaringer. Så klog, at man ligesom cirkusdirektør Malle indser, at der ikke er meget ved at gemme sine lysende drømme væk i en kuffert med lænker og

lås. For bortset fra, at livet bliver kedeligere, risikerer man ikke at kunne se sit eget spøgelse.

Sjovt og fantasifuldt og en smule belærende beskriver "Petrus og Fiona" den magtfulde og mistænksomme Malle's kapitulation over for de to snusfornuftige og glade gøglere. Hvis gode humør ikke sådan lader sig afvise, men som - sult eller ikke sult - heldigvis for pædagogikken ikke finder sig i hvad som helst.

Det er den sprælske, udtryksfulde Karen Rasmus-

sen, der trækker det største læs i forestillingen. Hvor den forholdsvis sparsomme musik også bidrager illustrativt til handlingen.

Søren Ovesen og Per Thomsen er mere stereotype i rollerne som den dominerende Malle og forsigtige Petrus. Men også de kan fortælle med både arme og ben så det fænger og futter, og man næsten glemmer, at der hen ad vejen også er passager med rigelig tomgang og bavl.

Randi K. Pedersen

Cirkusdirektøren ser trist ud, selvom det er ham, der sidder tungt på flæsken og Fiona og Petrus som er sultne. Foto: Gorm Valentin

Suveræn Hamlet

Det lille Turnéteater er på banen med en suveræn god Shakespeare-tolkning, spillet som en blanding af drama og fortælleteater. Man benoves, glædes og gyser undervejs. Og går svimmel derfra med forestillingens fortryllelse i sig

ANMELDELSE

Det Lille Turnéteater: "Hamlet".
Manuskript: Jesper B. Karlsen.
Instruktion: Marc van der Velden.
Scenografi: Julie Forchhammer.
Musik: Jesper Egelund Pedersen.
Medvirkende: skuespillerne Peter Holst og Morten Nielsen, samt kontrabassisterne Christian Glahn og Jesper Egelund Pedersen. Aldersgruppe: fra 13 år og opefter.

Jesper B. Karlsen har begået en utrolig flot nyskrivning af "Hamlet". Uden at der går skår af den alvor og dybde, der er i Shakespeares drama, snor og drejer han den gamle historie, så vi med både sanser og intellekt lapper den i os. I en attraktiv nutidig sprogtone udkrystalliserer han stykkets essens i dramaets personer, så de bliver som levende mennesker, vi kunne møde på gaden udenfor. Og med elegance

og raffinement skaber han en aktinddeling, der i stedet for at koble publikum af samler op og skærper vores appetit på stykket.

Hamlet er i én og samme person den historiske prins, der mister sin far og svigtes af sin mor og farbror, og en halvvoksen 90'er mand, der kikker langt efter Ophelia, har et tæt kammeratskabsforhold til Horatio, og let bevæges fra tvivlrådighed til hævnthirst, når han såres eller gøres fortræd. Og Horatio er både Hamlets ven og fortælleren, der viderebringer fortiden og som overleveren bærer fremtiden i sig.

Smuk og stærk oplevelse

Marc van der Velden gør "Hamlet" til en teateroplevelse af de helt store. Takket være en stram cirkel-sluttet iscenesættelse, der har enkelhed, visuel elegance, musikalitet og humor som princip. Men også i kraft af de fire eklatant dygtige medvirkende. Skuespillerne

Christian Glahn, Peter Holst, Morten Nielsen og Jesper Egelund tager sid af klassikeren. Foto: Mie Bidstrup

Morten Nielsen og Peter Holst, og kontrabassisterne Christian Glahn og Jesper Egelund Pedersen er fænomenalt gode til at skabe illusion ud af næsten ingenting.

Spillet foregår inden for et langt

kvadrat med publikum langs tre sider. Ved hjælp af to kontrabasser, en lang smal gymnastikbænk, røde stoffer, sorte solbriller og masker kommer vi dramaet rundt, op på toppen af kongeborgen, ind

i dronning Gertruds gemakker, til søs, til begravelse, i teatret, og mere til.

Holst og Nielsen spiller samtlige roller, mens Glahn og Pedersen musicerer fra sidelinjen, eller på fantasifuld vis tager fysisk del i spillet. Med småbitte ændringer, forandrer spillerne sig lynhurtigt og præcist fra en rolle til en anden, og det er ikke noget problem, at de på skift spiller de samme roller og at de også spiller kvinder.

Vi kan med lethed skelne rollerne fra hinanden, og kvinderollerne er lykkeligt fri for klichéfyldte finkier. Når spillernes trøje glider ned over skuldrene er Gertrud på banen. Hamlets farbror Claudius har sorte solbriller og kølige bevægelser. Ophelia har gyldent sjal. Og synker spillerne sammen i naragtige attituder har vi de to imbecile fjollehoveder Rosenkrans og Gyldenstjerne.

Samtlige scener gør stærkt indtryk. Kærlighed og had, og det at livet er noget vi kan miste, står lysende klart som noget der angår mennesker af kød og blod. Scenen, hvor Hamlet konfronterer sin mor med det valg, hun har taget ved at gifte sig med Claudius. Leates møde med sin sindsyge søster Ophelia. Leates og Hamlets møde ved Ophelias grav, osv, osv.

Med "Hamlet" viser Det Lille Turnéteater nok engang at ypperligt teater bliver til af tanke, energi og kyndighed. Med "Hamlet" får man en god, smuk og stærk oplevelse, der løfter kunsten og bekræfter livet.

Kirsten Dahl

Fair Plays forestilling "Navn: Ukendt" er sindrig og raffineret. Michael Ramløse har begået en tekst med en meget snurrig dramaturgi. Et fortælleunivers, hvor spændingen skabes i den måde, hvorpå fiktion og virkelighed på snedig vis flekser ud og ind af hinanden. Og Lars Romann Engel har iscenesat med elegance og fræk stringens

ANMELDELSE

Teatret Fair Play: "Navn: Ukendt".
Manuskript og musik: Michael Ramløse. Musikalsk arrangement: Jesper Hofmann og Ulrik Münster-Swendsen. Instruktion: Lars Romann Engel. Scenografi-konsulent: Ulla Bang Jørgensen. Medvirkende: Kira Elhauge, Le Münster-Swendsen og Heine Ankerdal. Aldersgruppe: fra 14 år.

Spillet foregår på en kvadratisk flade med to små taburetter og publikum siddende rundt om til alle sider. De tre medvirkende er ens klædt i sorte habitter og sprossede modesko i skistøvestil. Og hen over scenen hænger lam-

per, som ved at blive slukket og tændt på opfindsom vis opdeler scenen i forskellige rum og flytter os ud og ind af illusionen.

Forestillingens ramme er en kriminalgåde. Under et kloakdæksel

på Vesterbro i København finder man et 8-10 år gammelt lig af en kvinde. Ingen ved hvem hun er, eller hvorfor hun er død. To unge kvinder, Anna og Pernille sætter sig for at opklare hvad politiet har

arkiveret under "Navn: ukendt". Som privatdetektiver opsøger de politi, presse og værtshusmiljøer.

Efter behov går de to spillere, Kira Elhauge og Le Münster-Swendsen ind i fiktionens andre kvinderoller, en politisekretær og en stamkunde på værtshuset "Den Våde Kanin". Mens Heine Ankerdal spiller redaktør på Ekstrabladet, politietforsker og værtshusstamkunde.

Ind i eftersøgningen fletter Ramløse så spillernes personlige historier, overraskende illusionsbrud og en række jazzede sange.

Det fungerer fint. Anne og Pernilles uenigheder og parforholdskvaler giver næring til opklaringsarbejdet. Heine Ankerdal cutter morsomt spillet med protester mod at spille roller, der ryger og er fede, og serverer

godbidder, når han blander sig i de to kvinders kontroverser. Og sangnumrene, som er helt Brechtske, binder flot de to universer sammen.

Moderne teaterform

"Navn: Ukendt" sætter nutidsorienteret fokus på, hvordan mennesket flygter fra sine egne problemer, på storbyanonymitet og ensomhed, og på moderne ego-centrering og medmenneskelig ligegyldighed. Og den kaster lys på pressens sensationsjag, politiets arbejdsformer, på teatret som kunstnerisk genre og på skuespillerens situation.

I børneteaterregi er "Navn: Ukendt" et flot bud på en moderne teaterform. Stram og konsekvent i sine valg. Og præcist og udtryksfuldt spillet. Kira Elhauge fastholder med vanlig stram nerve koncentrationen om spillet. Le Münster-Swendsens boblende temperament giver spillet kolorit og glød. Og Heine Ankerdal har som altid en helt særlig tæt og intens udstråling og en skøn underliggende skuespilmæssig ro i sine udtryk.

"Navn: Ukendt" er vellykket som en formens og tankens ting. Men de sagsforhold, som er på spil, trækker desværre ikke dyberegående følelsesmæssige veksler. Det skulle have været opfyldt for at succesen var total.

Kirsten Dahl

Habitter på scenen og lig i kloakken

Heine Ankerdal og Kira Elhauge (billedet) giver sammen med Le Münster-Swendsen et godt bud på moderne teater i Fair Plays krimikomedie

Foto: Sv. Å. Lorenz Christensen

"Ifigenia kongebarn" er en vidunderlig livfuld og åndrig forestilling. På samme tid storslået, berørende og elementært set meget spændende. En vellykket syntese af energi, variation, sammenhæng og idé, slet og ret

Det tidløse dilemma

ANMELDELSE

Odsherred Teater & Artibus: "Ifigenia Kongebarn". Manuskript: Pauline Mol. Instruktør: Richard Loot. Scenografi og kostumer: Oana Bak Constantineanu. Musik: Thomas Carlsen. Medvirkende: Annette Holk, Dorte Højsted, Anna Kongstad, Niels Lund Boesen, Basse Dam og Simon Vagn Jensen. Aldersgruppe: fra 12 år og voksne.

Forestillingen som er blevet til i samarbejde med Odsherred Teater og Teatret Artibus, stiller skarpt på barnet i klemme i en voksenstyret verden.

Den hollandske dramatiker Pauline Mol har omskrevet den næsten 2400 år gamle græske tragedie "Ifigenia i Aulis" til en klar og kontrastfyldt tekst, der med voldsomme udladninger, blid poesi, sprød humor og begavede tilføjelser, skærer ind til benet af dramaets hovedkonflikt og får trukket det tidløse og universelle frem.

Ved at vælge barnet som forestillingens absolutte omdrejningspunkt spidsvinkler Mol tragediens grundkrav: Guden Artemis' krav til kong Agamemnon om at ofre sin datter Ifigenia for at få den blæst, der skal føre hans

krigsflåde over til fjenden, der har taget hans bror Menelaos' kone Helena til fange. Ifigenia spiller barnet der med blind loyalitet indretter sit liv på at gøre sine forældre tilpas.

Samtidig er teksten så rummelig, at den også spejler den voksenverden, Ifigenia lever i. Ifigenias forældre, kongeparret Agamemnon og Klytemnestra, repræsenterer de trængte voksne, som skændes og forsøger at pakke sandheden ind. Ideen med at lade deres skænderier slå over i engelsk, så den virkelighedsnære farlighed også virker som plukket ud af en fladpandet amerikansk underholdningsserie, er morsom og genial. Og teksten trækker dramaets hovedkonflikt flot op. Menneskets (barnets) eksistentielle behov kontra en nations krav vises ved, at Mol elegant tilføjer en rødglødt ekstrafigur, der som inkarnationen af det livsvillige barn kontrasterer den destruktive, krigsgale (voksen)verden.

Dygtigt spil

Teksten glider elegant ind i Richard Loofts fantasifulde iscenesættelse, der pibler af dybde og liv. Et hold musikere og seks spillere, fem i klare turkise kostumer og barnet i rødt, er i fuld vigør på en scene, hvis centrale rekvisit er et

stort rødmalet kuppelstativ med røde draperier som elegant skifter funktion og skaber nye rum undervejs.

Spillerne indtager i den grad rummet. De spiller foran, i og rundt om kuplen. Men svinger sig også i den, klatrer omkring på den og lægger sig hen over dens buer. Tanken føres hen på både jordklode og himmelhvælving, og hele forestillingens tone og tidsfavnende idé stemmer fint overens med programtekstens citat om, at tiden er rund og måske en klode, som gør at vi kan kravle omkring mellem fortid og fremtid.

Helheden imponerer i kraft af tekst, instruktion og samspil. Men også i kraft af dygtige enkeltpræstationer. Anne Kongstad er en dejlig nyhed i børneteaterverdenen. Et energibundt af udtryksfuld udstråling og spilenergi. Men alle kunne nævnes. Dorte Højstedes sårede Klytramastra rammer plet. Annette Holk gør barnet rummeligt og stort. Simon Vagn Jensen får Agamemnons dybe dilemma frem. Niels Lund Boesens skifter elegant mellem en tænksom Menelaos og en drengefløset Achilleus. Og Kim Nørrevig gav, som sygevikar for Basse Dam, slaven stor menneskelig kapacitet.

Kirsten Dahl

Genbrugsluft

Der er intet nyt under solen i føljetonen om Lina og dukken Sigurds bedrifter. Det er stadig kvikt serveret underholdning om ingenting

ANMELDELSE

Jomfru Ane Teatret: "Det ligger i luften". Forfatter: Line Franke Hedegaard. Instruktør: Jakob Bentsen. Scenografi: Jomfru Ane Teatret. Medvirkende: Lina Franke Hedegaard. Aldersgruppe: 3-8 år.

Idéen er ikke dum: Ligesom små tilskuere kan have fornøjelse af at gense en kendt og elsket børnebogsfigur på scenen, kan en rolle selvfølgelig også med held vandre videre fra den ene forestilling til den næste. Jomfru Ane Teatret lader oven i købet begge rollerne fra sin sidste opsætning fortsætte, så både Lina og hendes store, søde Sigurd dukke er eneste medvirkende i "Det ligger i luften".

Scenografien er også i store træk genbrug. Et stort, sort bord og nogle ganske flotte rekvisitter, der kan illustrere fortællingen om at tage af sted i en luftballon for at hjælpe en pirat i havsnød. Linas råbende kontroverser med sin moder er heller ikke af ny dato, men det er ikke gensynet med den ydre ramme, der gør forestillingen problematisk i forhold til publikum.

Det forstemmende er derimod genbruget af et koncept, som ikke har noget at byde på.

Lina Franke Hedegaard er en ferm dukkefører og kan fyre en kvik dialog af mellem sig selv og Sigurd, så publikum hænger på. Hun har også et par godt tænkte variationer over

temaet angst, som skulle være den røde tråd i forestillingen.

Formålsløst zapperi

Men de spændende øjeblikke om at være bange og alligevel modig er næsten ikke til at få øje på, fordi det meste af tiden går med komplet intetsigende sniksnak.

Lutter varm luft, der stiger til vejrs ligesom luftballonen, der dog i det mindste lander igen - hvad tekst og spil ikke gør. Eller i hvert fald kun gør ud fra en meget overfladisk betragtning.

Uden et gennearbejdet indhold med en udvikling og et sammenhængende forløb i stedet for formålsløst zapperi fra den ene ligegyldige hændelse til den næste er der ikke meget at lave teater af. Det siger næsten sig selv. Måske er det derfor, forestillingen mere virker som en rutinesag uden dynamik eller engagement, end som et seriøst anliggende. Hvis mål vel må være at give børnene en oplevelse, der gør en forskel.

Et stort krav ganske vist, som kan være svært at opfylde. Men som i hvert fald ikke nås, hvis man slet ikke har intentioner om at bestræbe sig på det bedste.

Det har Jomfru Ane Teatret og Lina Franke Hedegaard tilsyneladende potentialet til at gøre. Spørgsmålet er så, hvorfor børnepublikummet - for anden gang - skal spises af med langt mindre.

Randi K. Pedersen

Dorte Højsted, Anna Kongstad, Basse Dam (i den anmeldte forestilling erstattet af Kim Nørrevig) og Simon Vagn Jensen i den vellykkede samproduktion mellem Odsherred Teater og Artibus. Foto: Niels Juel Bjerg

Udramatisk kærlighed

Naiv, sød og rodet. Sådan fremstår kærligheden ifølge Fruens Teaters forestilling. "Kærlighed" fortæller historien om, hvordan det var, da en grøn frø blev forelsket i en hvid and

ANMELDELSE

Fruens Teater: "Kærlighed" frit efter Max Velthuis. Dramatisering: Zenia Hansen. Instruktør/koreograf: Mikala Bjarnov Lage. Scenografi: Oana Bak Constantineanu. Komponist: Ole Højer Hansen. Medvirkende: Zenia Hansen og Lars Ottosen. Alder: 3-7 år.

Kærlighed er enkel, men i virkeligheden vildt svær at finde ud af. Sandt nok og fint nok. Men i Fruens Teaters univers bliver kærligheden unødigt indviklet, eller rettere lovlige misk-mask'et. Det er ikke på grund af de to medvirkende spillere, Zenia Hansen og Lars Ottosen. De spiller med både appel, energi og kunnen.

Det er dramaturgien, som er filtret. De to spillere går ind og ud af alt for mange forskellige figurer for at få fortalt historien.

Zenia Hansen spiller kærlighed i buftet lyseblå kjole, egeren i koglet brun kittel, tyk gris med sutteflaskepattet

mave, og hvid and med blød pelshue og fjergemak. Og Lars Ottosen tager kegler som lille grøn frø med tung motorhjul og små røde shorts. Det skaber morskab og noget at se på.

Men man får gevaldigt lyst til at luge ud. På samme måde med iscenesættelsen. Scenebilledet fyldes med alt for mange ting, som både er æstetisk set ucharmerende og klodsede for spillet. Virkeligheden er ofte fyldt med rod og uregerlighed. Men i en teateroptræden skal der være system i rodet, ellers virker det forstyrrende for illusionsskabelsen. Tunge stofpøler og et stort bord på hjul skaber træghed i spillet. Og spillet cuttes momentvis, når spillerne selv skal suse bagud i scenebilledet og trykke på en ghebblasters "on-og-off"-knap.

Åbenhed og energi

Forestillingens forcer er som nævnt spillernes åbenhed og energi. "Kærlighed" spiller på ting og situationer, som små børn hopper på og morer sig over, fordi det ligger så tæt på deres dagligdag, eller prikker

til drømme, de måske ikke får forløst. Drillerier og venskabelige slåskampe. "Finde-ud-af"- og "tør-tør-ikke"-situationer. Følelser og fornemmelser af hvornår noget er godt, galt, trist og dejligt.

Og spillerne konkretiserer. De sender små tegninger til hinanden. Giver gaver. Siger søde ting. Knokler med ikke rigtigt at kunne finde ud af hvad, der er i vejen, og med at turde sige noget sødt til den, de ikke rigtigt kender, men godt kan lide. etc. etc.

Tonen er barnets. Og spillerne rammer den, dog ind imellem noget overstyret.

Zenia Hansen kan lyse glad op på en scene. Og Lars Ottosen er en artistisk gevinst for stykket. Han rapper og danser, og som energifyldt sputnik sætter han kolorit på stykket.

Det er bare ærgerligt, at de ikke har en bedre ramme at fyre deres krudt af i. "Kærlighed" er sød og naiv. Men som teaterforestilling mangler den fasthed, struktur og dramatisk spænding.

Kirsten Dahl

Zenia Hansen og Lars Ottosen spiller med appel og energi i "Kærlighed", men dramaturgien halter. Foto: Kirsten Bille

Koen Trunte er hovedperson i et syngespil med søde sange og sjove tekster og en hel del sund fornuft

Mening i ko-galskaben

En forkølet kos nys-gerrighed spiller hovedrollen i Abildstrøms ko-produktion.

ANMELDELSE

Jytte Abildstrøms Teater: "Koen der nøs". Forfattere: Signe Birkbøll, Lars I. Shiller og Steen Haakon Hansen. Dukker og scenografi: Dan Voigt Lønholdt og Thomas Winkler. Komponist: Lars I. Shiller. Medvirkende: Steen Haakon Hansen og Lars I. Shiller. Aldersgruppe: 3-6 år.

Læren om det kernesunde, mejerigtige, danske go'morgenmadsbord med tehætte og rødternet dug proppes håndfast ned i halsen på publikum. Ikke noget med choko-müsli og lignende perversioner, når det står Abildstrøm på dørskiltet.

Fedt - eller måske skulle man sige mælkefedt - nok, for komælk spiller en vigtig rolle i forestillingen om koen Trunte, der nyser, når hun bliver nysgerrig! Og det gør hun temmelig tit.

Det er dog lige økologisk nok, når Trunte og hendes kulisser i dukkeformat er skabt af en mælkekarton. Mens skolebørnene er æg og skolebussen en æggebakke. Til gengæld er det helt fint, at bussen kører en tur ud på landet, hvor der er nok af oplevelser for publikum, selvom man er i sel-skab med et par eklatante, voksne snakkehoveder.

Senere går turen den anden vej - på fire ben - da søde Trunte sætter sig for at finde ud af, hvad der bliver af

hendes mælk, når hun er blevet malket.

Belært, ikke forført

Musik- og lydunivers følger opfindsomt mælkens vej fra ko til mejeri med stemmer og lyde. I et tempo, der nok er kvikt, men ikke hektisk. Omvendt er der ikke meget skuespil i den proces.

Det hjælper, når først Trunte kommer til byen og ved en fejltagelse havner på toppen af et højhus. Hvorfra Steen Haakon Hansen og Lars I. Shiller som medspillende dukkeførere med hiv og sving og elevator får geledet hende ned.

De tager sig nogle kraftige friheder i forhold til tyngdeloven og andre af hverdagens trivialiteter. Men den muntert fabulerende forestilling med de søde sange er alligevel så fast forankret i virkeligheden, at der bliver mening i ko-galskaben. Vel bliver de små tilskuere belært, men hvad gør det, når bare de bliver ikke forført.

Kun de social-romantiske referencer til mælkekælder og mælke drenge fra en fjern fortid er oplagte fejlgreb i en ellers udmærket tekst. Hvis sikre sans for sproglige finurligheder ellers gør den så spiselig, at MD-Foods burde overveje at optræde i rollen som sponsor.

Randi K. Pedersen

Fortæller med fjer på

"Med få ord og mange billeder føres børnene ind i et magisk univers, og genkendelsens glæde er en del af oplevelsen", står der i programteksten. Det holder knap stik

ANMELDELSE

Det lille Verdensteater: "Da fuglene fik farver". Forfatter instruktør og scenograf: Anne Kurtzweil. Medvirkende: Britta Thøgersen. Konsulent: Arendse Gudmand-Hoyer. Aldersgruppe: 1,5-4 år eller 3-6 år.

Anne Kurtzweil har skrevet, instrueret og lavet scenografi til en indignerende-inspireret historie om, hvordan en stor ånd, Napi, en dag beslutter at give alle fugle farver. Som udgangspunkt er de nemlig alle hvide.

Historien har en fin pointe om, at det går galt, hvis man kun tænker på at sætte sig selv i første række. Pointen træder godt nok frem. Britta Thøgersen spiller en fortællerske, der overmaler sig selv i ansigtet med alle farver, så hun tilslut bliver helt mudderbrun, og derved opnår det stik modsatte af det, hun ville, nemlig være den mest farverige fugl i verden. Og det sker selvom Napi via fløjtespil prøver at lede hende på rette vej.

Men magi er for stort et ord at bruge her. Der ikke belæg for det. Rytmen og poesien i udtrykkene er for stillestående til rigtigt at fænge. Og det betagende farvespil historien lægger op til, lader vente på sig og er alt for nedtonet og blegt. Det begrænser sig til små farveklatter af gul, rød, blå og grøn på et lærred, samt en håndfuld farvede fjer i luften.

Snakkende og splittet

Spillet, som meget nær-værsskabende foregår i et langt rundbuet telt, fremtræder mest som en historie om en noget forvirret for-

tællerske, der har svært ved at finde sig tilrette i rummet og beslutte sig for, hvor tingene skal stå og foregå.

Det er ikke fordi Britta Thøgersen ikke har udstråling. Den er både imødekommende og mild. Hun er også fint klædt på med bløde røde listestøvler og en fiks lille sort fuglefjersjakke. Der er også udmærkede ting for øjet til de helt små. Blafrende små sommerfugle, glinsende stof, genkendelig malersjov og fjer, der dumper ned ovenfra.

Men selve historien er alt for længe om at komme igang, forestillingen er for snakkende, den gentager sig selv for meget, og det sjov, den lægger op til, slår ikke kraftfuldt igennem.

De mange afbrydelser og fortællerskens store tvivlrådighed virker ikke befordrende for historien. Det giver hverken nuancer eller perspektiv. Det splitter f.eks. opmærksomheden op, at Britta Thøgersen skal vandre ubeslutsomt rundt med sin taburet og have svært ved at finde farvebøtterne. Og så blev jeg i al fald skuffet over ikke at se flere farvede fugle, selvom ideen med at børnene selv får en fjer med hjem at male er sød.

Forestillingens grundlæggende problem er, at den ikke samler sig om én historie med højdepunkter og intense øjeblikke, men i stedet virker spaltet i to ufuldendte.

Kirsten Dahl

Britta Thøgersen er mild og imødekommende, men også lidt for ubeslutsom som fuglemor-agtig fortæller.

Foto: Jan Bille-Hansen

Mariposas unge skuespillere mestrer den klassiske stil, og derfor virker deres satire. Her Rene B. Hansen og Martin Ammundsen

SEX, skyld og straf

Der er saft og kraft og komik i det unge Mariposa-ensembles nutidige, velskrevne dramatisering af myten om Minotaurus i Labyrinten

ANMELDELSE

Mariposa Teatret: "Minotaurus". Manuskript og iscenesættelse: Peter Kirk. Medvirkende: Taina Anneli Berg, Martin Ammundsen, René Benjamin Hansen samt Birgit Løkke Larsen på percussion. Aldersgruppe: 14 år og op.

På årets børneteaterfestival viste det sig, at flere nye klassiker-opsætninger sætter fokus på teenage-børns forhold til deres forældre. Og selvom konsekvenserne i antikkens myter om Ifigenia og Minotaurus og Shakespeares Hamlet er mere brutale og bloddryppende end i nutidens konflikter, så er ydmygelsen, afmagten og oprøret nok af samme slags.

I "Minotaurus" er det også komisk. Som en vildt vulgær Carmensita i skarlagenrødt og dansesko vælter den fine dronning sig på gulvet og skriger på tyr. Hendes hede ønske om at være en ko er den dampende skægge optakt til en frygtelig historie om sex, skyld og straf, der udspiller sig på det antikke Kreta, men ellers er ret moderne.

Mens det hidsigt meddunkende slagetøj leverer en massiv, musikalsk bredside bedækkes den frustrerede dronning og nedkommer/kælver - oh skræk - med en halvtyr. Monstret får navn efter hendes mand Kong Minos og tyren, og som Minotaurus spærres han inde i den verdensberømte, dødsensfarlige labyrint, hvor han lever af jomfruer.

Evner og kvalitet

Kongen afreagerer på ægte, modbydelig macho-vis ved at erobre land og føre krig, mens årene går og Minotaurus får halvsøsteren Ariadne - spillet som en skøn blanding af Lolita og

skrap, selvkørende prinsesse, der forelsker sig i fjenden, Theseus fra Athen, og erfarer familiens grumme hemmelighed.

"Træd ind, hvis du vil - træd ud, hvis du kan", inviterer kong Minos, og med Ariadnes hjælp træder Theseus ind, dræber halvtysten og kommer levende ud. Mens Ariadne gør op med forældregenerationens stupide stridigheder og snæversynede magtsyge. Der også skægt og begavet sættes til vægs i et nutidsnært indslag - uden konklusion - om at skelne mellem den rene og den redigerede virkelighed.

Som den moderne unge pige hun er, vælger Ariadne sin egen historie og den mand, hun vil have. Men prisen for valgfriheden er høj. Tabet af forældrene og en broder hun - mod al fornuft - holdt af som det uhyre, han var. Eller rettere var blevet gjort til af sin stedfar.

Hele vejen i forestillingen slår det indre oprør ud i ildevarslede rumlende og hvinende skarp musik, der lægger sig som et pågående og sikkert spillet lydtæppe under teksten. Hvis saftige replikker er tæt forbundne med den farceagtige spillestils tårnhøje ironi.

Igen og igen hives bukserne ned på den opstyltede, klassiske stil og dens idealer. Sjovt og enormt underholdende, fordi de tre, kanongode medvirker kan stilen, så satire virker, når de hopper ud og ind af de talrige roller. Men også med fare for, at de klare holdninger og dybe følelser, som forestillingen faktisk også rummer, heller ikke tages alvorligt.

Mariposa Teatrets unge stab har også tidligere gjort sig bemærket med gode ungdomsforestillinger. Men med "Minotaurus" viser de nogle evner og kvaliteter, det kunne være interessant at se anvendt i en forestilling for børn, der er nummeret yngre.

Randi K. Pedersen

Absurd telefonbogsmesse

Bo Larsen gør oop med lonventionerne i en meget anderledes forestilling

ANMELDELSE

AbstraX Teaterproduktion: "Telefonbogens hemmelighed". **Forfatter og skuespiller:** Bo Larsen. **Rockmusiker:** Jorn Kent. **Cellist:** Soma Allpas. **Den sovende: en mand.** **Aldersgruppe:** 15 år og op.

Aksel, Anders, Arne, Anne, Birgitte. Anne Mette Andersen, 30 33 30 10. Hans og Jutta. Solvej Bay, Rudkøbing. Aksel Christiansen, lokomotivfører. Poul Olsen, Venne mindevej, Ryvang. Tita Rytke, Skovbakkevej, Tåsinge, 62 62 18 41, Svendborg antenneforening, Svendborg autolok, Svendborg møbeltransport og Sparekasse. Svup, Svend, Svømmehal...

Bo Larsen er godt inde i AbstraX Teaterproduktions forestilling "Telefonbogens hemmelighed". Han står midt på scenen og læser op af en telefonbog, som er anbragt på et nodestativ. Hans attituder er den klassiske foredragsholders. Han reciterer, sprogformer og betoner på forskellig vis bogens personnavne, adresser, telefonnumre og stilsbetegnelser.

Betoningen og hans engagerethed svinger fra tilbageholdt afmåthed, over nøgtern opremsning, til eskalerende affektattituder. Følelsesmæssige udladninger, hvor han falder på knæ, vælter brat omkuld, eller pludselig giver sig til at slå streger og tvære maling ud på det staffeli, der står bag ham.

Han virker alene. Der er tre andre på scenen. Men de understøtter hans alenehed. Den kvindelige cellist, der trækker sin bue elegant hen over celloens strenge. Elguitaristen, der rykker skingre toner ud af sin guitar. Og manden, der ligger med bar overkrop under et tæppe på en sofa og sover hele forestillingen igennem.

Lige på grænsen

Hvad er det her for noget? Det glade vanvid?

Svindel og humbug i betydningen forkasteligt sådan at lade en hel sal af tilskuere lytte

Alle normer for teater brydes i "Telefonbogens hemmelighed", hvor rockmusikeren, cellisten og skuespilleren træder op

til den slags nonsens?

Forestillingen er skør. Bo Larsen bevæger sig lige på grænsen til det uacceptable. Men alligevel var der nu noget i denne telefonbogsmesse, som betog mig. De stemninger Bo Larsen røg ud i. En mand på vippen, måske én, der engang havde været "noget stort". Hans kropssprog og de attituder, han gjorde sig klar med og forsøgte at holde under sine telefonbogsfremsigelser, var som taget fra en berømt dirigent eller en agtværdig og noget selvhøjtidelig foredragsholder.

Associationerne ruller:

Hvad er mandens historie? Hvorfor denne deroute eller de følelsesmæssige skred? Og så gjorde den lunde strøm af navne, adresser, telefonnumre og erhverv een opmærksom på, hvor mangfoldige og forskellige vi er.

AbstraX Teaterproduktion beskriver selv "Telefonbogens hemmeligheder" som "absolut ny dansk dramatik - en chance for at opleve en konkret kommunikation, der bygger på menneskelig kontakt uden om sproglige regler. Og det holder stik - sådan da. Hvad der i stykket ligger af menneskelig kontakt, skal man selv skabe ud fra det Bo Larsen siger og gør.

Forestillingen kan ikke affejes som nul og nix. Den er et markant normbrud med konventionerne, med de kendte måder at lave teater på. Den er så anderledes og abstrakt, at den sikkert deler publikum i to lejre: Ærke-modstanderne og dem der synes vældig godt om forestillingen.

Kirsten Dahl

INDLÆG

Om anmelderpraksis

Det er vores erfaring, at Børneteateravisen ikke er så egnet til at anmelde stationært børneteater, som kun spiller i en begrænset periode i en sæson.

Et frisk eksempel er Randi K. Pedersens anmeldelse af Det Lille Teaters forestilling, "Agnes mærkværdige verden". Den spillede sidste gang den 7. november 1998. I martsnummeret 1999 af Børneteateravisen kommer der så en halvsides anmeldelse med billede og det hele.

Det er fint og flot. Det er cirka et halvt år for sent.

Anmeldelsen må virke meget forvirrende på læsere, der ikke ved nærmere besked. De må tro, at vi spiller den forestilling, for der er ikke nævnt spilleperiode i stamoplysningerne.

Det er fint nok for folk i branchen. De bliver orienteret om, hvad der er spillet, men personligt vil jeg helst læse aktuelle anmeldelser.

Børneteateravisen burde overveje, hvorledes stationært børneteater skal anmeldes fremover.

Klaus Simonsen
Det Lille Teater

Svar:

Klaus Simonsen har ret i, at det er uhensigtsmæssigt med sådanne anmeldelser af forlængst nedtagne stationære børneteaterforestillinger, der i modsætning til de turnerende børneteaters forestillinger sjældent bliver taget op igen og derfor ikke kan ses på et senere tidspunkt.

Børneteateravisens lange udgivelsesfrekvens og produktions-tid er selvfølgelig en stor del af forklaringen, men avisen skal prøve at være hurtigere ude omkring de stationære teaters forestillinger - eller i det mindste oplyse i en eventuel anmeldelse, hvis de ikke længere spilles.

At sådanne "gamle" forestillinger trods alt kommer i Børneteateravisen, skyldes et princip om, at alle børneteatre fra tid til anden skal anmeldes, så læsere/brugere i det mindste får et indblik i teatrets kunstneriske satsninger og evt. udvikling.

Red.

Noter

DT i offensiven

Danmarks Teaterforeninger (DT) føler sig ikke truffet, når der med jævne mellemrum kommer meldinger om »krise« og »publikumssvigt« inden for det hjemlige teatermiljø. Alligevel mener sammenslutningen, at den kommende teaterlov må skaffe teaterforeningerne bedre økonomiske vilkår.

I forbindelse med sin rapport for 1997/98 beklager Danmarks Teaterforeninger, at de overhovedet ikke modtager lovboundne tilskud til formidlingen af deres forestillinger. »Enhver form for opgørelse over de offentlige tilskud til teater viser, at netop dette område igennem alle år har været særdeles stedmoderligt behandlet. Der er nu en mulighed for at vise, at de mange pæne ord om decentralisering af kulturlivet er andet end bare ord, «hedder det i forordet til rapporten.

Den fortæller i øvrigt om en minimal stigning i billetsalget, mens antallet af teaterforeninger er gået frem fra 73 til 76.

Det er især inden for børne- og ungdomsteateret, at teaterforeningerne kan fremvise pæne tal. Antallet af billetter er her steget

fra 132.249 til 140.396, en fremgang på 5,8 pct, mens antallet af forestillinger er øget fra 155 til 161.

Rejselystent børneteater

I løbet af maj måned vil omkring 3000 børn i Belgien, Østrig, Tyskland og Frankrig møde Gud og hans medhjælper Mada. Det er selvfølgelig Paraplyteatret, der med forestillingen "Den ottende dag" på vanlig vis holder dansk børneteaters fane højt i udlandet - også selv om Ray Nusslein jo ret beset er hollænder.

Der spilles selvfølgelig på flamsk, tysk og fransk af den sprogbegavede teatermand på

Tegning: Ulf Skov

turneen. Og dertil føjes en norsk og en engelsk version, fordi "Den ottende dag" som afslutning på sæsonen tager til ASSITEJ's verdenskongres i Tromsø midt i juni.

Her får Paraplyteatret følge af mere end et halvt hundrede danske teaterfolk, der via fællesrejse - og fly drager til dette store internationale organisatoriske børneteatertræf, der finder sted hvert tredje år (se bl.a. BTA 108).

Håbets Pris til ildsøjle

Institut for Folkeligt Teater uddeler i pinsen Håbets Pris for 11. gang, og i år går hæderen, der ledsages af et kunstværk fra Klaus Tams, Maskehuset Chatwin, til grundlæggeren af Living Movement og Nyt Dansk Danseteater, danseren og koreografen Randi Patterson.

Vi citerer fra prismotivationen: "Randi Patterson er en søjle af ild, der har brændt for dansen i tre årtier. Hun er pioner i ordets bedste betydning, en kæde af initiativer bærer mærker af hendes ild".

Oversat til konkrete detaljer: I 1972 startede Randi Patterson den første gruppe i moderne dans i Danmark, Living Movement, fulgte op med Åben Scene i 1975, et væksthus for dansere, musikere og unge komponister; grundlagde Nyt Dansk Danseteater i 1982 og formede Randi Patterson Company i 1995.

Noter

Fra Magnifique til Limfjord

Børneteateret Magnifique, der administrativt og økonomisk længe har været en filial af Limfjordsteatret, tog sidste år skridtet helt ud og skiftede navn til Limfjordsteatrets Børneteater.

På den nys overståede festival i Odsherred deltog teatret således under det nye navn med forestillingen "Marco Polos eventyrlige rejse", der er instrueret af "moderteatrets" leder, Michael Mansdotter, som også har skrevet manuskript sammen med eneste medvirkende, Allan Helge Jensen.

Den Røde Brochure på nettet

Som bekendt(?) er det p.t. således, at teatrenes forestillinger mod betaling optages i Den Røde Brochure, således at teatrene selv suverænt udfærdiger materiale og indhold, hvorefter Plakatforlaget v. Steen Hartmann redigerer og tilrettelægger det færdige og omfangsrige katalog for udgiveren, Teatercentrum.

Nu arbejdes der så med planer om sideløbende med Den Røde Brochure at tilbyde udarbejdelse af hjemmesider for teatrene, ligesom der eventuelt kunne opbygge et system, der gør det muligt for potentielle teaterkøbere at klikke sig ind et centralt sted på internettet - oplagt ville være Teatercentrums hjemmeside.

Systemet tænkes opbygget så brugervenligt, at man skal kunne søge på aldersgruppe, turneperiode, teaternavn m.m.- og måske også mulige temaer/emner i forestillingerne - ligesom teatrenes turneplaner kunne tænkes at blive en del af en løbende opdatering af et sådant børneteater-kulturnet.

Endelige planer endelige igangsættelsestidspunkter foreligger dog endnu ikke, men alting går jo rasende hurtigt i informations-teknologiens tidsalder, så...

Garanterede forestillinger

Hele 30 forestillinger er med i Teaterrådets Garantifond for Voksenteater for sæson 1999-2000. Garantifondens blev oprettet i 1977 som en tre-årig forsøgsordning, som finansieres med en årlig million fra Teaterrådet og en ditto fra tips- og lottomidlerne og fungerer som en underskuds-garantiordning for teaterarrangørerne.

Blandt de 30 muligheder finder man forestillinger, der også sælges som ungdomsforestillinger og bl.a. kunne opleves på den nys overståede festival i Odsherred. Det drejer sig om Artibus med "Ifigenia Kongebarn" (12 år og op), Meridiano med "Luft og vand - Foetus" (11 år og op) og Neander med "Mike Attack" (13 år og op).

Horsens kalder

Billetbestillingen til børneteaterfestivalen i Horsens fra 17.-19. september i år er allerede i fuld gang. På bagsiden af dette nummer er det samlede program for festivalens mange forestillinger. Derudover byder festivalen, der vanen tro arrangeres af Kaskadeteatret, også på Børneteaterets Debatform fredag den 17.9, ligesom Horsens Kommunes Børneteaterpris uddeles til en person, der har ydet en markant indsats for det professionelle børneteater.

BØGER

v. Carsten Jensen

Fra leg til forestilling

"Formålet med denne bog er at give teaterinstruktøren et sikkert redskab til at gennemføre prøvearbejdet frem til en vellykket opsætning af en forestilling", hedder det i Viola Spolins ambitiøse og ikke ubeskedne forord til sin "håndbog for instruktører", der udkom på engelsk for 14 år siden ("Theatregames for Rehearsal") og altså nu foreligger i en dansk udgave.

Spolin regnes blandt improvisationsteatrets pionerer, og det fremgår da også af bogen, der er spækket med beskrivelser af motivationsfremmende øvelser, ledsaget af forfatterens filosofiske, praktiske og anekdotiske peptalks i højre margin på hver eneste side.

Bogen er nem at læse, og de enkelte øvelser og afsnit er veldefinerede og velstrukturerede, så teaterfolk og andre med en instruktør i maven kan passende begynde her.

Praktisk teaterarbejde. Metoder, øvelser og ideer. Håndbog for instruktører. Af Viola Spolin. 118 sider, kr. 198. DRAMA.

De gamle fortæller

Med en indledningsartikel af ingen ringe-

MUSIKERsøgerARBEJDE

Harmonikaspiller søger job som teatermusiker. Har tidligere erfaring som komponist og teatermusiker og som musiker i mange forskellige sammenhænge, bl.a. grupperne Trio Frivoel (balkanmusik, latinamerikansk og skandinavisk folkemusik) og Sunmachine (rock).

Har selv spillet lidt teater. Jeg er uddannet på Center for Rytmisk Musik og Bevægelse i Silkeborg og spiller desuden klaver, percussion, Quenaføjte og synger.

Ring til: Lotte Kielberg,
tlf. 86 15 51 66 ell. 28 33 56 76
HF Enghaven 39
8230 Åbyhøj

re end den tjekkiske dramatiker og præsident Vaclav Havel, skyder Institut for Dramaturgi sin Årsberetning 98 godt igang.

Den 1. november 98 fyldte det energiske institut ved Aarhus Universitet, og den anledning bruger årsberetningen til at lade et udsnit af tidligere ansatte og studerende ved Dramaturgi (hvortil Havel dog ikke skal medregnes!) komme til orde. Med artikler om instituttets forhistorie, aktuelle teaterrelevante emner og to om henholdsvis Brecht og Lorca, der begge ville være blevet 100 år i 1998.

Det giver en bred vifte af artikler af vekslende interesse for udenforstående, men der er nu ganske mange underholdende og interessante indslag, herunder kunsten at stryge 4/5 af et manuskript, hvorfor anmeldere altid ser sure ud; multikulturel mangfoldighed m.m.

Årsberetning 1998. Red: Joan Andreassen, Chr. Eiming og Karin Jacobsen. 116 sider. Fås ved henvendelse til Institut for Dramaturgi (tlf. 89 42 11 11), så længe oplag haves.

Barnet i centrum

Kulturens Børn har udgivet et boglignende hæfte, hvor 22 praktikere, forskere, undervisere og en enkelt forælder kommer til orde med erfaringer, tanker og visioner omkring arbejdet med børn og kultur.

Målgruppe for publikationen er alle voksne, som ønsker inspiration til deres fortsatte arbejde med børn og unge at gøre.

Kultur med barnet i centrum. Af Steen Kabel. 96 sider. Kr. 100, inkl. porto og moms. Kan bestilles hos Statens Publikationer, tlf. 33 37 92 28.

Dramatisk årbog

For femte år i træk udgiver det norske dramatikerforbund en årbog, der med aktuelle artikler og landets eneste tilgængelige oversigt over norsk dramatik (urpremier på scene, skærm, radio og bogform) 1998 giver et fint overblik over broderfolkets dramatiske udvikling.

Norsk Dramatisk Årbog 1999. 127 sider, ill. Kan bestilles direkte fra Norske Dramatikeres Forbund, Rådsgata 7, Postboks 579, 0105 Oslo. Tlf. 00 47 22 41 13 44.

Nye stykker

"Fanget". Af Nedda Riise. 42 sider, kr. 84. DRAMA. En psykologisk krimi om en elevs selvmord, der får uhyggelige konsekvenser for lærerne på en helt almindelig dansk folkeskole.

"Eventyret om kongesønnen Bryde". Af Poul Larsen. 84 sider, kr. 98. Forlaget Følfod. Skuespil/musical om tre kongesønner, der skal forsøge at finde fugl Fønix, som kan redde deres syge far, kongen.

Tidsskrifter

Fem gæve teaterkvinder taler ud i Elsa: Maud Backéus, Annika Holm, Ingegerd Monthan, Suzanne Osten og Birgitta Sundberg

De frie svenske teatergrupper, organiseret i Teatercentrum, udgiver to gange om året tidsskriftet Elsa, der også fungerer som teaterkatalog over gruppernes repertoire og turneplaner. I Elsa nr. 1/99 finder man imidlertid også artiklen "Bildstormarna", hvori fem stærke teaterkvinder fortæller om deres nu 30-årige kamp for at få lys og luft og forandringer ind i det etablerede teater, ikke mindst børne- og ungdomsteatret. De fem, Suzanne Osten, Ingegerd Monthan, Birgitta Sundberg, Annika Holm og Maud Backéus, er fortsat aktive og progressive i det svenske teaterliv.

Pluk fra den øvrige bunke:

Teater ET nr. 93: Temanummer om dansk dramatik, dramatikerne og deres uddannelses- og udviklingsmuligheder. Jørum Rohdes fulde tekst til forestillingen "Nero" følger med som indstik.

Spektakel nr. 3/99: Viggie Bro interviewer Frankrigs førende historiefortæller, Abbi Patrix. Nr. 4/99: Lone Nyhuus interviewer succesinstruktøren Mogens Pedersen.

Repertoire Nyt

Comedievognen
Griffenfeldsgade 7A, 1. tv, 2200
København NTlf. 35 36 61 22

Tralala-la

Aldersgruppen på Comedievognens nyeste forestilling "Tralala-la" ændret fra 7-

12 år og til 8-12 år.

Teatret oplyser i øvrigt, at mange undrer sig over/kommenterer lydsammenfald i titlerne "Tralala-la" og "Cha Cha Cha", der er Comedievognens anden aktuelle forestilling. Det er ganske tilfældigt. Historien er den, at Comedievognen først valgte forestillingstitlen på "Cha Cha Cha", og sidenhen besluttede teatret sig for at iscenesætte Thomas Tidholms manuskript "Tralala-la", hvor titlen allerede var givet på forhånd.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 46

Spansberg, Nina Kareis, Eva Mannov og Jesper Dræby i "Tralala-la"

Teatret Rosa
Masnedøgade 1, 2100 København
Ø Tlf. 39 20 54 57

Refusion til Rosa

Teatret Rosa gør opmærksom på, at forestillingen "En rigtig nisse" er blevet refusionsgodkendt, uden at det er fremgået af oplysninger i Børneteateravisen.

Dette er ikke sket på showcase, men refusionsudvalget har i december sidste år set og efterfølgende godkendt forestillingen som refusionsberettiget.

"En rigtig nisse" er en juleforestilling for de 3-8 årige, skrevet af Lisbet Gad, instrueret af Hanna Liv Møller og med scenografi af Lærke Gitz-Johansen. I forestillingen medvirker Annalis Frederiksen og en tekniker.

"En rigtig nisse" spiller i perioden 22.11 - 20.12.99.

Se også Den Røde Brochure side 188

Små Scener

KØBENHAVN OG OMEGN

COMEDIEVOGNENS BROSCENE

Griffenfeldtsgade 7 A
2200 København N
Billettf: 35366569
Hverdag kl. 12-15

Alfons Åberg – Nye historier

Comedievognen
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Onsdag kl. 11 og 13.30, torsdag og fredag kl. 9.30 og 11, lørdag og søndag kl. 13.30 og 15
Spilleperiode: 8/9-31/10
Billetpris: ikke oplyst

KONGENS HAVE

(under blodbøgene)

Spring Mutti Spring

HMF brændende kærlighed
Aldersgruppe: ikke oplyst
Spilletidspunkt: tirsdag til fredag kl. 19, lørdag og søndag kl. 16
Spilleperiode: 25/6-18/7
Billetpris: Gratis

ØRSTEDSPARKEN

V/ Cafe Hacienda

Rickshaw – Alletiders udbytning

Dansk Rakkerpak
Aldersgruppe: 6-99 år
Spilletidspunkt: Torsdag til søndag kl. 16
Spilleperiode: 26/6-18/7
Ekstraforestillinger: 30/7 kl. 17 og 31/7 kl. 14 og 16
Billetpris: Gratis

ANEMONETEATRET

Suhmsgade 4
1125 København K
Billettf: 33321949 kl. 10-15

Hva' må man overhovedet ?

Anemoneteatret
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkt: tirsdag og onsdag kl. 9.30 og 11, torsdag kl. 11 og 17, fredag kl. 17, lørdag kl. 13 og 15, søndag kl. 15
Spilleperiode: 10/9-10/10
Billetpris: D priser

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
Tranegilde
2635 Ishøj
Billettf: 43736098 kl. 9-15

Ridderens sølvkappe

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: Mandag til fredag kl. 9.30, kl. 11.30 og 13.25
Spilleperiode: 27/8-15/10
Billetpris: 40 kr.

MARIONETTEATRET I KONGENS HAVE

v/ Pavillonen
Kronprinsessegade 21
1306 København K

Spøgesessionen

Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: 2-80 år
Spilletidspunkt: tirsdag til søndag kl. 14 og 15
Spilleperiode: 1/6-18/7
Billetpris: Gratis adgang, ingen billetter, ingen pladsreservation

Mesterkokken

Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: 2-80 år
Spilletidspunkt: tirsdag til søndag kl. 14 og 15

Spilleperiode: 20/7-31/8

Billetpris: Gratis adgang

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 5-7
1462 København K
Billettf: 33 12 27 13
Mandag til fredag kl. 8.30-12, søndag kl. 11-15

Regnbuehjorten

Det Lille Teater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Mandag til fredag kl. 9.30 og 11, søndag kl. 13.30 og 15
Spilleperiode: 21/9-31/10
Billetpris: 45 kr. på hverdage, søndag ARTE-ordning

SJÆLLAND OG ØERNE

HOLBÆK EGNSTEATER

Vimmelskæft 27
4300 Holbæk
Billettf: 59444510

Illusions Maskinen

Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 9-99 år
Spilletidspunkt: fredag kl. 19, lørdag og søndag kl. 15
Spilleperiode: 27/8-29/8
Billetpris: Voksne 65 kr., Børn 45 kr.

FYN

BAGGÅRD TEATRET

Caroline Amaliesvej 26
5700 Svendborg
billettf: 62210824

EXIT

"Teatret" v/ Hans Rønne
Aldersgruppe: 14 år op
Spilletidspunkt: Torsdag og fredag kl. 19.30
Spilleperiode: 23/9-24/9
Billetpris: ikke oplyst

Børneteateret Skægspire

Teaterhuset

Filosofgangen 19

5000 Odense C

Billettf: 66113106

På den anden side bor jeg her !

Børneteateret Skægspire

Aldersgruppe: 3-8 år

Spilletidspunkt: Mandag kl. 10, tirsdag til torsdag kl. 9.30 og 11, søndag kl. 15

Spilleperiode: 9/9-29/10

Billetpris: 45 kr.

ÅRHUS OG OMEGN

ÅRHUS HAVN

Honnørkajen
Billettf: 89332622
13.30-19.30

Den Kloge Dronning

Bådteatret

Aldersgruppe: 4-10 år

Spilletidspunkt: Tirsdag til fredag kl. 9.30 og 11

Spilleperiode: 1/6-4/6

Billetpris: Ordinær 80 kr., med ungdomsrabat 20 kr.

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21

Postbox 5083

8100 Århus C

Billettf: 86138866

Mandag til fredag kl. 16-20, lørdag kl. 13-16

Den gode tyv

Cafe Teatret/Odsherred Teater

Aldersgruppe: Unge og op

Spilletidspunkt: tirsdag til fredag kl. 20, lørdag kl. 16

Spilleperiode: 27/8-3/9

Billetpris: Løssalg 110 kr., Abonn. 70 kr., Ungbil. 50 kr., Rabatkup. 90 kr.

Kill Your Darlings

Granhøj Dans

Aldersgruppe: Unge og op

Spilletidspunkt: Mandag til lørdag 21.30

Spilleperiode: 26/8-4/9

Billetpris: Løssalg 110 kr., Abonn. 70 kr., Ungbil. 50 kr., Rabatkup. 90 kr.

Manden fra Jante

Svalegangen i samarbejde med

Limfjordsteatret

Aldersgruppe: Unge og op

Spilletidspunkt: tirsdag til fredag 20, lørdag 16

Spilleperiode: 17/9-16/10

Billetpris: Løssalg 110 kr., Abonn. 70 kr., Ungbil. 50 kr., Rabatkup. 90 kr.

ENTRE SCENEN

Grønnegade 93 D

8000 Århus C

Billettf: 86190079/89318210

MacBeth

The Loyal Shakespeare Company

Aldersgruppe: 14-114 år

Spilletidspunkt: Alle dage kl. 20

Spilleperiode: 27/5-6/6

Billetpris: 110 kr., ungdomsrabat 50 kr.

AUKTIONSSCENEN

Mejlgade 45

8000 Århus C

Billettf: 86135311

Hans og Grethe

Egnsteatret Gruppe 38

Aldersgruppe: 6 år op

Spilletidspunkt: onsdag kl. 10 og 14, torsdag kl. 10 og 17, fredag kl. 10, lørdag kl. 14

Spilleperiode: 18/8-28/8

Billetpris: ikke oplyst

Flamengo Noir

Flemengo Noir

V/ Jens Viggo Fjord

Aldersgruppe: Alle

Spilletidspunkt: 28/8 kl. 21, 29/8 og 30/8 kl. 20

Billetpris: ikke oplyst

En biting

Jacob Mendels teater

Aldersgruppe: 6-11 år

Spilletidspunkt: onsdag og torsdag kl. 10 og 14, fredag kl. 10 og lørdag kl. 14

Spilleperiode: 1/9-4/9

Billetpris: ikke oplyst

TEATER REFLEKSION

Sintrupvej 11 A

8220 Brabrand

billettf: 86240572

Arthur og Englen

Teater Refleksion

Aldersgruppe: 4-10 år

Spilletidspunkt: 31/8-2/9 kl. 10 og 14.30, 4-5/9 kl. 15 og 7-10/9 kl. 10 og 14.30

Billetpris: 50 kr., Institutioner i Århus Kommune 25 kr.

TEATRET DEN BLÅ HEST

Oddervej 80

8270 Højbjerg

Billettf: 86274944 Kl. 10-15

Englen og Den Blå Hest

Den Blå Hest

Aldersgruppe: 3-9 år

Spilletidspunkt: Premiere 27/8 kl. 16.30, 28-29/8-4-5/9 kl. 14 og 16, 31/8 kl. 14 og 17,

1-3/9-10/9 kl. 9 og 10.30, 7-8/9-15-16/9-22-23/9-27-29/9-4-5/10-7/10 kl. 9.30 og kl. 11,

9/9-14/9-30/9-6/10 kl. 13.30 og 16.30, 11/9-26/9-3/10-10/10 kl. 15,

11/10 kl. 10 og 13.30

Spilleperiode: 27/8-11/10

Billetpris: Løssalg 55 kr., u/26 år 50 kr., Grupper o/10 prs. 35 kr., Institutioner i Århus Kommune 25 kr.

ØVRIGE JYLLAND

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4

6100 Haderslev

Billettf: 74526679 Kl. 10-15.30

Folk på Komedie

Teatret Møllen

Aldersgruppe: 14 år op

Spilletidspunkt: Mandag til fredag kl. 20

Spilleperiode: 30/8-10/9

Billetpris: ikke oplyst

SKEMA TIL SMÅ SCENER FÅS VED HENVENDELSE TIL TEATERCENTRUM

BTS og kurser

BørneTeaterSammenslutningens formålsparagraf slår fast, at ét af formålene med BTS's virke er at sikre børn mulighed for oplevelse af børneteater på et højt professionelt niveau. Derfor er én af de allervigtigste opgaver for BTS at arbejde for højnelse af kvaliteten af dansk børneteater.

Denne opgave prøver vi at løse enten gennem afholdelse af kurser, seminarer og anden form for videreuddannelsesaktivitet i BTS-regi eller gennem støtte til andres kursusaktivitet - specielt Odsherred Teatercenter.

På nuværende tidspunkt er der for 1999 på initiativ af forskellige teatre bevilget støtte til følgende kurser i BTS-regi:

- Samarbejdskursus mellem Baggård-Teatret/Odense Teater/Odense Teater-skole - kursus med Giacomo Ravichio for de involverede i forsøgsprojektet vedr. samarbejdet mellem ovennævnte teatre (BaggårdTeatret).

- Kursus med Carsten Fromberg - skuespilleres arbejde med moderne tekster optages på video, der gennemgås med henblik på forståelse for det som virker på scenen (Zeppelin).

- Stemmetrøningskursus - kursus i Haderslev med Nadine George som underviser (Møllen).

- Kursus i dramatik og dramaturgiske modeller v/Eva Littauer - der gives et grundigt indblik i dramatikerens arbej-

de med opbygning af en dramatisk tekst (Vester 60).

- Skuespilteknik - med Kim Nørrevig som underviser styrkes deltagernes kvalifikationer med hensyn til skuespilteknik (Batida).

- Stemmetrøningskursus - kursus i København med Nadine George som underviser (LaBalance og Det Lille Turnéteater - NB! Dette kursus er allerede afholdt).

- Manuskriptskrivning og forestillingsudvikling - kursus med Vibeke Wrede som underviser i dramaturgisk arbejde med manuskripter og med manuskript-skrivning og forestillingsudvikling (Gruppe 38).

- Stemmetrøningskursus - kursus i Odense med Nadine George som underviser (Skægspire og Gadesjakket).

- Historiefortælling og historiefortolkning - kursus med Vigga Bro i hvordan man teknisk griber fortællekunst an (Anemone Teatret).

PÅ NOGLE AF KURSERNE ER DER ENDNU ENKELTE LEDIGE PLADSER. NÆRMERE OPLYSNINGER OM KURSERNE - INCL. TID OG STED FÅS VED DIREKTE HENVENDELSE TIL DE NÆVNTE TEATRE.

BørneTeaterSammenslutningen

Teater Refleksion

Foto og collage: Jan Rüz

Arthur og englen

"Underfundigt, meditativt og bevægende smukt.

En meget væsentlig historie om glæmsel, savn, minder, venskab og kærlighed".

Kirsten Dahl, Børneteateravisen/Århus Stiftstidende

"Her er der ro, poetisk stemning og tid til refleksion, så en del 90'er-børn vil snappe efter vejret... en forestilling, der kun kan anbefales på det varmeste"

Carsten Flink, Danmarks Biblioteker

"Et lille mesterværk"

Inger Holst, Information

"...En fin lille forestilling, der tumler med store spørgsmål..."

Me Lund, Berlingske Tidende

"En oplevelse af sælsom ro, hvilket vi ikke er forvænt med i dagens børnehaver. Børnene sad troldbundne og med dyb forståelse for Arthur og hans situation"

Helena Johannesen, Børnehaven Jordkloden/København

Spilleperiode Århus:
30. august - 10. september
Billetbestilling: 86 24 05 72

Turnéperiode 1999/2000:
21. september -19. november 1999

Bemærk:
Aldersgruppe er ændret til 4-10 år!

Pris: 5.200 kr. incl moms
(Forestillingen er refusionsberettiget)

NB! Vi var desværre ikke at finde på børneteaterfestivalen i april!
Materiale om forestillingen
tilsendes ved henvendelse til:

Teater Refleksion
Sintrupvej 11a, 8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72, Fax: 86 24 05 93
E-mail: Refleksion@post7.tele.dk

BØRNETEATERFESTIVAL I HORSSENS 1999

Fredag den 17. september, Lørdag den 18. september & Søndag den 19. september

BILLETTER KAN FORUDBESTILLES

Halvdelen af billetterne er forbeholdt arrangører af børneteater - disse billetter kan bestilles fra den 28. april 1999. Den anden halvdel af billetterne er forbeholdt publikum i øvrigt, og kan bestilles fra den 18. august 1999. **Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret på telefon 7578 2033.** Der kan ikke bestilles billetter pr. telefon, e-mail eller telefax.

Overnatning på hoteller, kroer, vandrehjem og private bestilles direkte gennem Horsens Turistbureau på telefon 7560 2120, hvorved rabat opnåes.

For tilreisende arrangører og teaterfolk er der fredag og lørdag aften mulighed for at deltage i **spisning** mv. på Horsens Ny Teater. Kontakt venligst Kaskadeteatret for nærmere oplysning herom.

Fredag den 17. september 1999 kl. 09.00 - 15.45 afvikles der som sædvanlig **BØRNETEATRETS DEBATFORUM**. Kontakt venligst Kaskadeteatret for nærmere oplysning.

Festivalen gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

HORSSENS BØRNETEATERPRIS

I forbindelse med festivalen uddeles der lørdag den 18. september 1999:

**HORSSENS BØRNETEATERPRIS
KR. 25.000,-**

Prisen er indstiftet af Horsens Kommune og tildeles en person, et teater eller en gruppe personer, der har gjort sig bemærket ved en særlig indsats for at fremme børneteateret i Danmark.

Grundlaget kan være såvel kunstnerisk som organisatorisk.

Priskomiteen består af repræsentanter fra BørneteaterSammenslutningen, Horsens Kommune, Horsensegnens Teaterforening og Kaskadeteatret.

Forslag til modtagere af prisen sendes til: Komiteen for Horsens Børneteaterpris, Kultur- og Fritidsforvaltningen, Rådhusstrøget 4, 8700 Horsens senest den 1. august 1999.

FESTIVAL, MESSE OG BØRNETEATRETS DEBATFORUM

FREDAG DEN 17. SEPTEMBER:

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
DRT	Sofastykke	4 - 8 år	16.00	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde
Dansk Rakkerpak	Rickshaw - alletiders..	6 år og op	16.00	45 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Paraplyteatret	Aske	4 - 8 år	16.30	60 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Artibus	En lille Lort	8 - 13 år	16.30	50 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Nørregaard & Reiche	Mors vilde Unge	3 - 6 år	16.30	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Fair Play	Ophelias Skyggeteater	5 - 8 år	17.00	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Taastrup Teater	1001 Nat	6 - 12 år	17.00	45 min.	Kilden - sal 2
Teatro Rio Rose	Haiku	3 - 9 år	17.30	50 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4 - 9 år	17.30	40 min.	Lille Midt - nedre gymnastiksal
Gruppe 38	Kong Jool d.s	10 år og op	17.30	60 min.	Midtbyskolen - P-gym
Corona Danseater	Kleopatras Kat	6 år og op	18.00	60 min.	Kilden - salen
Den Blå Hest	Englen og den Blå Hest	3 - 8 år	18.00	50 min.	Kilden - sal 1
Vestenvinden	Mens vi venter p. Godot	14 år og op	18.30	90 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Gadesjakk	Stol Optaget	8 år og op	18.30	45 min.	Fritidscentret
Teater Refleksion	Arthur og Englen	4 - 10 år	19.00	45 min.	Rådhuset
Theatret Thalías Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	19.00	75 min.	Lille Midt - øvre gym.
AbstraXteaterproduktion	Telefonbogens Hemmel..	15 år og op	19.00	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde

LØRDAG DEN 18. SEPTEMBER:

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
Paraplyteatret	Aske	4 - 8 år	09.30	60 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Teatro Rio Rose	Haiku	3 - 9 år	09.30	50 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Taastrup Teater	1001 Nat	6 - 12 år	09.30	45 min.	Kilden - sal 2
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4 - 9 år	09.30	40 min.	Lille Midt - nedre gym.
Mariehønen	Othello	14 år og op	09.30	90 min.	Midtbyskolen - D-gym
Artibus	En lille Lort	8 - 13 år	09.30	50 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Teater Refleksion	Arthur og Englen	4 - 10 år	10.00	45 min.	Rådhuset
Corona Danseater	Kleopatras Kat	6 år og op	10.00	60 min.	Kilden - salen
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1 1/2 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 210
Vestenvinden	Mens vi venter på Godot	14 år og op	10.30	90 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Den Blå Hest	Englen og den Blå Hest	3 - 8 år	10.30	50 min.	Kilden - sal 1
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1 1/2 - 4 år	10.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 202
Nørregaard & Reiche	Mors vilde Unge	3 - 6 år	10.30	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Gadesjakk	Stol Optaget	8 år og op	10.30	45 min.	Fritidscentret
Fair Play	Ophelias Skyggeteater	5 - 8 år	10.30	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Theatret Thalías Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	10.45	75 min.	Lille Midt - øvre gym.
Comedievognen	Cha Cha Cha	8 år og op	11.00	60 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Jytte Abildstrøms Teater	Sikken Søsk	1 1/2 - 4 år	11.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 512
Dansk Rakkerpak	Rickshaw - alletiders..	6 år og op	11.00	45 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Taastrup Teater	1001 Nat	6 - 12 år	11.15	45 min.	Kilden - sal 2
AbstraXteaterproduktion	Telefonbogens Hemmel..	15 år og op	11.30	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde
Gruppe 38	Kong Jool d.s.	10 år og op	11.30	60 min.	Midtbyskolen - P-gym
Teater Refleksion	Arthur og Englen	4 - 10 år	12.00	45 min.	Rådhuset
Paraplyteatret	Aske	4 - 8 år	12.00	60 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Nørregaard & Reiche	Mors vilde Unge	3 - 6 år	12.15	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Den Blå Hest	Englen og den Blå Hest	3 - 8 år	12.30	50 min.	Kilden - sal 1
Artibus	En lille Lort	8 - 13 år	12.30	50 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Theatret Thalías Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	12.45	75 min.	Lille Midt - øvre gym.
Mariehønen	Othello	14 år og op	13.00	90 min.	Midtbyskolen - D-gym
Teatro Rio Rose	Haiku	3 - 9 år	13.30	50 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Det Mindste Teater	Var det en blå Volvo?	12 år og op	13.30	50 min.	Midtbyskolen - lokale 218
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1 1/2 - 4 år	13.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 210
Dansk Rakkerpak	Rickshaw - alletiders..	6 år og op	13.30	45 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Thorkild Demuths Teater	Jeg vil savne Dig	6 - 9 år	14.00	50 min.	Midtbyskolen - formning
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1 1/2 - 4 år	14.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 202
DRT	Sofastykke	4 - 8 år	14.15	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde
Comedievognen	Cha Cha Cha	8 år og op	14.30	60 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Vestvolden	Robinson Kruse	9 år og op	14.30	70 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Jytte Abildstrøms Teater	Sikken Søsk	1 1/2 - 4 år	14.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 512
Comedievognen	Tralala-la	8 - 12 år	14.45	60 min.	Lille Midt - nedre gym.
Fair Play	Ophelias Skyggeteater	5 - 8 år	15.00	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Kaskadeteatret	Lykkens Labyrint	6 år og op	15.00	70 min.	Kilden - salen
Skægspire	Sangen om Kaino	6 - 10 år	15.00	50 min.	Kilden - sal 1
Skægspire	Et øg...To øg	1 1/2 - 4 år	15.00	30 min.	Kilden - sal 2
Odsherred Teater/Artibus	Ifigenia Kongebarn	12 år og op	15.00	70 min.	Midtbyskolen - P-gym
Limfjordsteatret	Marco Polos eventyr..	3 - 8 år	15.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Fruens Teater	Kørlighed	3 - 7 år	15.15	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale

Replikken	Kun for Sjøv	14 år og op	15.30	45 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Gadesjakk	Bagage	6 år og op	15.30	30 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Thorkild Demuths Teater	Jeg vil savne Dig	6 - 9 år	16.00	50 min.	Midtbyskolen - formning
Vestvolden	Robinson Kruse	9 år og op	16.30	70 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Møllen	Det er ikke Askepot	10 år og op	16.30	50 min.	Lille Midt - øvre gym.
Teater Morgana	Den bedrøvede Paraply..	6 - 11 år	17.00	40 min.	Kilden - salen
Skægspire	Sangen om Kaino	6 - 10 år	17.00	50 min.	Kilden - sal 1
Det Mindste Teater	Var det en blå Volvo?	12 år og op	17.00	50 min.	Midtbyskolen - lokale 218
Limfjordsteatret	Marco Polos eventyr..	3 - 8 år	17.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Fair Play	Hiawatha	7 år og op	17.30	60 min.	Rådhuset
Fruens Teater	Kørlighed	3 - 7 år	17.30	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Comedievognen	Tralala-la	8 - 12 år	17.30	50 min.	Lille Midt - nedre gym.
Theater La Balance	Nattens Labyrint	5 - 9 år	17.30	60 min.	Midtbyskolen - D-gym
Teatret Lampe	Den Uartige Caroline	4 - 9 år	17.45	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon

SØNDAG DEN 19. SEPTEMBER:

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
Fruens Teater	Kørlighed	3 - 7 år	10.00	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Skægspire	Et øg...To øg	1 1/2 - 4 år	10.00	30 min.	Kilden - sal 2
Comedievognen	Tralala-la	8 - 12 år	10.00	60 min.	Lille Midt - nedre gym.
Odsherred Teater/Artibus	Ifigenia Kongebarn	12 år og op	10.00	70 min.	Midtbyskolen - P-gym
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1 1/2 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 202
Fair Play	Hiawatha	7 år og op	10.30	60 min.	Rådhuset
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4 - 9 år	10.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Skægspire	Sange om Kaino	6 - 10 år	10.30	50 min.	Kilden - sal 1
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1 1/2 - 4 år	10.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 210
Vestenvinden	En engel på Spil	5 - 11 år	11.00	50 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
DRT	Sofastykke	4 - 8 år	11.00	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde
Batida	Magic Power	12 år og op	11.15	75 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Teatret	Exit	12 år og op	11.30	70 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Skægspire	Et øg...To øg	1 1/2 - 4 år	11.30	30 min.	Kilden - sal 2
Det Mindste Teater	Var det en blå Volvo?	12 år og op	11.30	50 min.	Midtbyskolen - lokale 218
Thorkild Demuths Teater	Jeg vil savne Dig	6 - 9 år	11.30	50 min.	Midtbyskolen - formning
Jytte Abildstrøms Teater	Sikken Søsk	1 1/2 - 4 år	11.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 512
Limfjordsteatret	Marco Polos eventyr..	3 - 8 år	11.30	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Teater Morgana	Den bedrøvede Paraply..	6 - 11 år	12.00	40 min.	Kilden - salen
Theater La Balance	Nattens Labyrint	5 - 9 år	12.00	60 min.	Midtbyskolen - D-gym
Gadesjakk	Bagage	6 år og op	12.00	30 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Thy Teater	Den gang månen...	4 - 10 år	12.00	50 min.	Lille Midt - øvre gym
Fruens Teater	Kørlighed	3 - 7 år	12.30	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Jakob Mendels Teater	En Biting	6 - 11 år	12.30	45 min.	Midtbyskolen - lokale 302
Replikken	Kun for Sjøv	14 år og op	12.30	45 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Fair Play	Hiawatha	7 år og op	13.00	60 min.	Rådhuset
DRT	Sofastykke	4 - 8 år	13.00	45 min.	Midtbyskolen - håndarbejde
Baggårdsteatret	Josef og hans Brødre	8 - 12 år	13.00	50 min.	Fritidscentret
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4 - 9 år	13.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Mister Jones	Dracula	11 - 16 år	13.45	60 min.	Lille Midt - nedre gym.
Gruppe 38	Hans og Grete	6 år og op	14.00	35 min.	Midtbyskolen - P-gym
Det Mindste Teater	Var det en blå Volvo?	12 år og op	14.00	50 min.	Midtbyskolen - lokale 218
Thorkild Demuths Teater	Jeg vil savne Dig	6 - 9 år	14.00	50 min.	Midtbyskolen - formning
Jytte Abildstrøms Teater	Sikken Søsk	1 1/2 - 4 år	14.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 512
Limfjordsteatret	Marco Polos eventyr..	3 - 8 år	14.00	45 min.	Biblioteket - mødesalen
Teatret	Exit	12 år og op	14.30	70 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Kaskadeteatret	Lykkens Labyrint	6 år og op	14.30	70 min.	Kilden - salen
Vester 60	En Kinamands Chance	4 - 10 år	14.30	50 min.	Kilden - sal 1
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1 1/2 - 4 år	14.30	30 min.	Midtbyskolen - lokale 202
Batida	Magic Power	12 år og op	15.00	75 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Teater Patrasket	Rødhatte og Ulven	5 - 10 år	15.00	40 min.	Kilden - sal 2
Theater La Balance	Nattens Labyrint	5 - 9 år	15.00	60 min.	Midtbyskolen - D-gym
Jakob Mendels Teater	En Biting	6 - 11 år	15.00	45 min.	Midtbyskolen - lokale 302
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1 1/2 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbyskolen - lokale 210
Gadesjakk	Bagage	6 år og op	15.00	30 min.	Udendørs/Gl. Rådhus
Thy Teater	Den gang månen...	4 - 10 år	15.15	50 min.	Lille Midt - øvre gym
Replikken	Kun for Sjøv	14 år og op	15.30	45 min.	Midtbyskolen - fælleslokalet
Vestenvinden	En engel på Spil	5 - 11 år	16.00	50 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Vester 60	En Kinamands Chance	4 - 10 år	16.30	50 min.	Kilden - sal 1
Mister Jones	Dracula	11 - 16 år	16.30	60 min.	Lille Midt - nedre gym.
Gruppe 38	Hans og Grete	6 år og op	16.30	35 min.	Midtbyskolen - P-gym
Baggårdsteatret	Josef og hans Brødre	8 - 12 år	16.30	50 min.	Fritidscentret
Teater Patrasket	Rødhatte og Ulven	5 - 10 år	17.00	40 min.	Kilden - sal 2